

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

DECEMBER 2003

Misli

thoughts

LETO - YEAR 52
ŠTEVILKA - NUMBER 12

<http://www.glasslovenije.com.au/verweb/Misli/misli02.htm>

Misli
December
2003

VSEBINA

Advent, božič in novo leto.....	3
Vse se vrti okrog zvezde	5
Kdo v Betlehemu Jezusa var'je.....	6
Sveta Družina Adelaide.....	7
Slovenske Brezje v Ameriki.....	8
Sveti Rafael Sydney.....	9
Izpod Triglava	12
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	15
Vaši darovi.....	17
Sveti Frančišek Asiški.....	18
Križem avstralske Slovenije.....	19
Romanje v Medjugorje.....	24
Pozdrav iz Nadobe.....	27
On Christmas day.....	29
Kotiček naših mladih.....	30
Toscana in Znamke.....	32
Oglasí	33

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH	
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof	
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK	
Vse življenje same želje	
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let	
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke	
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE	
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom	
NACE JUNKAR – Slovenski mornar	
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si	
POSTOJNSKA JAMA I in II	
RAZIGRANA MLADOST	
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas	
RACE IN DRUGI PLESI	
JANEZ BITENC – Take božične	
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim	
DESETI BRAT – Pelin roža	
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela	
ALPSKI OKTET – Veselo po domače	
JAPART – To smo mi	
MELODIJE MORJA IN SONCA	
POPOTNIK I in II	
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (cena \$6)	

FOTOGRAFIJI Z NASLOVNE STRANI:

FOTOGRAFIJA ZGORAJ: Vesele božične praznike in srečno novo leto - to voščilo je ljudski umetnik Maksim Gaspari upodobil neštetokrat. Značilen je primer 'slovenskosti' jasličnega prizorišča oziroma zbiranja ljudi k molitvi ob jaslicah. Celota dobiva izrazito alpsko osrednje slovenski značaj, ki ga izpričujejo zlasti preobleke žensk s pečo in aubo, ter moškega in deklice.

FOTOGRAFIJA SPODAJ: Žive jaslice vnukov in vnukinj Anice in Mirka Cuderman iz Queenslanda. Od leve proti desni spredaj: Jožef, v sredi Branden, zadaj Rebeca, Mariah predstavlja Marijo, Ježuščka pa Markus, zadaj stoji James, pred njim Ryan, pred njim spredaj Rachel, na desni stoji Olivija in pred njo je Noah - vsi Cuderman. Fotografirano v novembру 2003 na Mount Mee v Queenslandu.

ČE SVETI ŠTEFAN z burjo brije,
grozdje le prerado gniye.

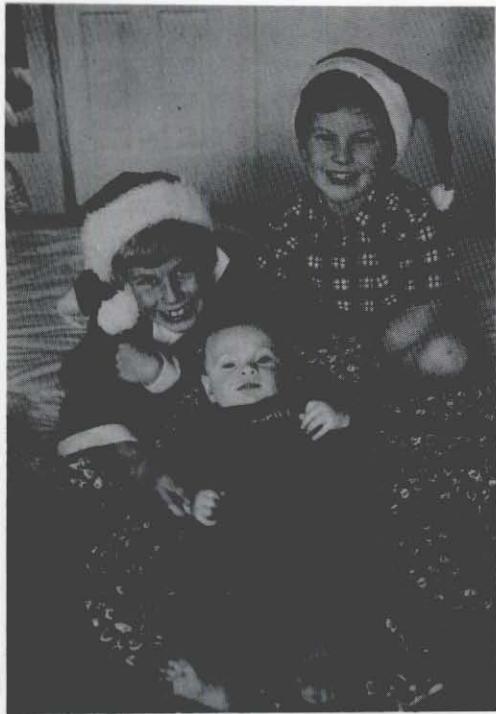
KAR SE RODI, smrti zori.

IŠCITE in boste našli. (Kristus)

VEČNOST! EDINA PRAVA RESNIČNOST. Ima za nas samo toliko pomena, kolikor nam nudi priložnosti, da si nabiramo zaslujenje za večnost. Življenje je kratko. Moje geslo je: izpolniti dolžnost in umreti. (Gilotéaux)

PREDEN SI IZGOVORIL BESEDO, si ti njen gospodar, potem pa je tvoj gospodar ona.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli:naslovna stran zgoraj,4,6,21,29. Mirko Cuderman:naslovna stran spodaj.Peter Vorich:3. Jože Vužem:7,8.Martha Magajna:9,10. Ana Marija Ček:15. Pater Ciril:16,17. Ivan Rudolf: 20. Tilka Lenko:24. Kotiček naših mladih: Jenny Petelin. Zorka Durut:30.Slava Burlovič:31. Arhiv Slovenskega društva Melbourne:32. Hvala vsem!

Božični utrip v družini Vorich:
Nicholas, David in Adam -
vnuki Angele in Petra Voricha.

Upam, da ga boste veseli. Zapisani so tudi naši avstralski prazniki. Dr. Janezu Grilu, glavnemu uredniku Družine, pa se glavni urednik Misli tudi v imenu vseh vas, ki boste prejeli ta koledar, prisrčno zahvaljuje za sodelovanje.

Sodelavci Misli, uredništvo in tiskarna smo se potrudili, da bodo Misli na pošti 8. decembra. Avstralska pošta pa je s 1. oktobrom 2003 vpeljala spet nova določila in seveda ceno za tiskovine. O tem bomo napisali več v prvi številki leta 2004, sedaj pa naj povem le to, da bo naročnina za Misli tudi v prihodnjem letu le 30 dolarjev, za tujino pa 70 dolarjev. Ponatiskujemo pa v teh Mislih besede upravnika patra Bazilija iz leta 1982 – torej izpred 21 let. Včasih je kar koristno prelistati stare »bukve«, ali prisluhniti starejšemu, izkušenemu človeku, sicer se lahko človek kar hitro domislja, da orje ledino. Tako pa spoznaš, da pravzaprav hodiš po poteh, ki so jih drugi že prehodili, se ustavljaš na križiščih, kjer so že mnogi pred teboj morali napraviti odločitev. Vse, kar je novo, je čas. Pravzaprav le točka izmere let, izmere časa je nova. Toda tudi to je pomembno. Tudi iz te nove perspektive lahko stvari dobijo nov izraz in ljudje nov obraz.

Božični ton dajeta naslednjim stranem pater Niko Žvokelj, rektor pri Novi Šifti na Dolenjskem in pater Peter Lavrih, komisar za Sveti deželo. Oba sta v tem letu srečala Abrahama, kakor tudi pater Bernard Goličnik, magister novincev na Sveti Gori pri Gorici. Pater Niko in p. Bernard sta vsaj nekaj časa delovala v Melbournu, zato ju poznamo, p. Peter pa je lansko leto pripeljal skupino romarjev in smo se z njim tudi srečali. Abrahama pa sta srečala tudi p. Franci Pivec, župnik prve Slomškove župnije na Košakih v Mariboru in p. Jurij Dolenc, kaplan pri Sveti Trojici v Slovenskih Goricah, kjer župnikuje p. Lavrencij Anžel, nekdanji Sydneyčan. Vsej tej močni Abrahamovi slovenski frančiškanski generaciji pošiljamo voščila in pozdrave tudi iz Avstralije. Spodobi se in pravično je!

Advent, božič in novo leto

MESEC DECEMBER: advent, Miklavž, praznik Brezmadežne, božična devetdnevница, praznik Jezusovega rojstva, praznik svetega Štefana, Sveti Družine, Silvestrovo... To so nosilni stebri tega zadnjega meseca vsakega leta, pa naj bo to na severni polobli, ki se odeva v zimsko belino in mraz ali pa na naši južni polobli, ki seva v vsej moči poletnega sonca. Dokončujemo leto Gospodovo 2003, smo na pragu leta Gospodovega 2004. Decemberskim Mislim prilagamo že vsa leta tudi koledar. Letos je nekoliko drugačen. Oblikovali in tiskali so ga nam pri Družini v Ljubljani.

Veliko stvari se je zgodilo od zadnjega obiska Misli, kar vam bodo povedale strani, ki jih boste prebirali. Imeli smo obiske duhovnikov iz domovine, v Wolongongu so na praznik Kristusa Kralja, 23. novembra 2003, praznovali 20-letnico blagoslovitve cerkve vseh svetih, ki jo je leta 1983 kupil od anglikanske skupnosti slovenski klub Planica, ki ga je tedaj in ga tudi še danes uspešno vodi ob dobrih sodelavcih predsednik Ivan Rudolf. Čestitke slovenski skupnosti, članom, odbornikom in predsedniku Planice v Figtree v Wollongongu. S korajžo, vero, zaupanjem, slogo ter s priprošnjo vseh svetnikov – zavetnikov cerkve, svetega Frančiška Asiškega in varstvom Marije Pomagaj, pogumno naprej. Čestitke in zahvala tudi Erni Mežnar za knjižni dar.

Ob sklepu leta bi se rad zahvalil urednici Mariji Anžič in vsem sodelavcem, ki v Misli pišete, podpirate z naročnino in z darovi v Bernardov tiskovni sklad, ekipi, ki vsak mesec pripravi revijo za pošto, Dragi Gelt, ki jih posreduje internetnemu Glasu Slovenije (Florjanu Auserju v Sydney) in gredo od tam po vsem svetu, tiskarjem, fotografom. Dokončali smo 52. letnik, gremo naprej, če je taka Božja volja in seveda, če je to volja tudi vas, dragi naročniki.

Božični prazniki so nosilci sporočila odrešenja. Tudi Misli, ki imajo ob imenu zapisano, da so Božje in človeške, bi rade slovenskemu Avstralcu in avstralskemu Slovencu pa tudi vsakemu, ki jih dobi v roke, v pisni besedi posredoval Božji nagovor človeku: Rojen vam je Kristus, Odrešenik. Pojdimo in ga poiščimo. Poklekni pred Njim, ga počastimo in obdarujmo z veselostjo sprejemanja Njegovih darov: resnice, življenja, milosti, pravičnosti, miru in ljubezni.

Blagoslovljen božič in Bog z vami iz dneva v dan, iz tedna v teden v prestopnem letu 2004 in vse dni, ki nam jih naklanja Gospodar življenja. Bog živi!

pater Cyril A. Božič OFM

“Razodela se je namreč Božja milost, ki rešuje vse ljudi. Vzgaja nas, naj se odpovemo brezbožnosti in posvetnim poželenjem ter razumno, pravično in res pobožno živimo v sedanjem veku, ko pričakujemo, da se bosta uresničila blaženo upanje in pojavitve slave velikega Boga in našega odrešenika Jezusa Kristusa, ki je dal sam sebe za nas, da bi nas odkupil iz vse nepostavnosti in nas zase očistil kot lastno ljudstvo, ki je vneto za dobra dela” (Tit 2, 11-14) - berilo na božični praznik .

Iz mnogih voščil, ki smo jih že do sedaj prejeli za praznike, posredujemo misli mariborskega pomožnega škofa dr. Jožefa Smeja: “Cesar Avgust Oktavian je Jezusovega sodobnika pesnika Publia Ovida izgnal iz Rima daleč na obale Črnega morja. Čeprav je bil Ovid najplodovitejši rimski pesnik, njegovega rojstva svet ne slavi. Jezusovo rojstvo pa bo krščansko ljudstvo slavilo s pesmijo angelov do dovršitve sveta.”

Blagoslovljen božič in milosti polno leto 2004 Vam želijo slovenski škofje, Vaši patri, pastoralni sodelavci, uredništvo in uprava Misli, naši posinovljeni misijonarji, pa tudi patri in sestre, ki so nekdaj delovali med Vami. S R E Č N O !

VSE SE VRTI OKROG ZVEZDE

Učitelj je dal učencem za nalog spis z naslovom: »Kateri predmet v hiši bi najrajši bil in zakaj?« Eden najbistrejših učencev v razredu je napisal takole:

»Najraje bi bil televizor. Zakaj? Če bi bil televizor, bi me starši pogosteje gledali in bi bolj skrbeli zame. Veliko bolj pozorno bi me poslušali. Ko bi jaz spregovoril, bi rekli drugim, naj umolknejo. Nikoli bi mi ne ukazali, naj grem v svojo sobo ali v posteljo sredi najzanimivejše igre ali česa podobnega, kakor tudi oni ne gredo v posteljo, dokler traja televizijski program.«

Ko so vprašali blaženo mater Terezijo, kaj je največja stiska sodobnega časa, jim je odgovorila, da je to samota, osamljenost.

Božji Sin s svojim učlovečenjem postavlja nekaj novega v središče človekovega življenja. Učlovečeno Ljubezen, ki nas vsako leto znova opozarja, kaj je pomembno v našem življenju.

Trije modri so se podali na pot za zvezdo. Lahko si predstavljamo pogovore na poti, njihova iskanja in vprašanja: »Kaj pomeni zvezda, ki ji sledimo? Izročila govorijo o rojstvu kralja.« Iskali so v puščavah in oazah na poti. Spraševali ljudstva, ki so jih srečevali, preiskovali njihova vedenja in izročila. Zvezda pa jih je naprej vodila v kraj, ki ga niso poznali. Življenje in izkustvo je ustavilo njihovo pot na dvoru kralja Heroda. Mnogim so vzbudili občudovanje zaradi svoje vztrajnosti. Samemu kralju pa so zamajali prestol, ker so razodeli svoja iskanja judovskega kralja. Zanimivo je, kako nizajo spoznanje za spoznanjem. Na kraljevem dvoru jim poznavalci prerokov razdenejo, da se bliža cilj iskanja. Ob odhodu z dvora zvezda potrjuje pričakovanja. Obstane nad družbo pastirjev, ki v preprostosti razdenejo skrivnost dolge poti modrecev. Kljub bogastvu in veljavi jih je pot skozi puščave naučila krotkosti in preprostosti. Zato odkrijejo v Betlehemu cilj svojega popotovanja za zvezdo. Najdejo dete v jasli položeno in Marijo, njegovo mater. Po dolgem izkušanju dnevne vročine in neprespanih noči odkrijejo v jaslih 'kralja vseh kraljev'. Nebo jih je vodilo in razkrilo skrivnost. Njihova sreča je bila neizmerna, prekipevajoča, zato ne morejo ostati nemi v svojem odkritju. Na poti domov vsem

razglašajo veliko srečo in blagoslov z neba. Najlepša leta svojega življenja so darovali sledenju zvezde, znamenju nebes. Odkrili so svetu rojstvo Božje ljubezni, ki je spremenila in še spreminja življenja mnogih.

Ti svetopisemski liki nam osmišljajo vsakoletno obhajanje božičnih praznikov. Zakaj? Ker se na pot iskanja odpravljajo vedno nove generacije 'modrih'. Puščave so danes vedno hujše, oaze pa vedno bolj mamljive. Današnji iskalci prehitro obupujejo v puščavah in predolgo uživajo blagostanje oaz. Na poti se ozirajo za bogatimi dvorci in njihovi pomenki se vrtijo ob minljivih stvareh. To so razlogi, da otroci razmišljajo, kako bi prišli v pozornost svojih najbližjih in odrasli prezrti samevajo v svoji nebogljenosti. Morda najdemo primerno besedo 'razčlovečenje'. Nikdar se o človeku ni toliko govorilo kot danes in nikdar še ni bil človek tako osamljen kot danes. Vedno več ljudi tava po betlehemskej poljanah in išče Ljubezen, vedno višji zidovi ločujejo majhno skupino bogatih od revnih.

Božič ni samo praznik odmaknjene romantike, ampak klic dejavne učlovečene ljubezni. Pomislimo ob letošnjem božiču, kaj prinašamo v bogato okrašenih in aranžiranih omotih, za darilo nebeškemu Novorojencu, ki ga imamo v svojih bližnjih in drugih ljudeh. V novi luči lahko zasiyejo božični prazniki, le dovolj preprosti moramo biti.

Vzemite na božični večer v roke poročilo Jezusovega rojstva. Raziskite pot treh modrih (kraljev). Odkrijte zvezdo in ji sledite. Tedaj boste razumeli Jezusove besede: »Jaz sem pot, resnica in življenje.« Spoznali boste smisel njegovih besed: »Blagor ubogim v duhu, krotkim, miroljubnim..., zakaj njih je nebeško kraljestvo.« Odkrili boste smisel in vrednost svojega življenja. Spoštovali boste življenje drugih. Občutili boste 'učlovečeno božjo besedo.'

Vsem bralcem Misli in Vašim prijateljem želim lepo praznovanje božičnih in novoletnih praznikov.

**pater Niko Žvokelj
iz Nove Štife na Dolenjskem**

Kdo v Betlehemu Jezusa var'je?

Kakor je v Jeruzalemu kar naprej Velika noč, tako je v Betlehemu kar naprej Božič. Dar, Gospodovo rojstvo se kar naprej slavi. To bolje občutimo romarji, kakor pa domačini. Za kristjane v Betlehemu poteka slavje odrešenjskih skrivnosti na podoben način kot drugod po svetu, vendar votlina Gospodovega rojstva pa nosi pečat stalnega Božiča.

V adventnih dneh nam same misli poletijo na kraj adventnega cilja – božične skrivnosti, in to je Betlehem v Palestini. Ni obrobnega pomena vprašanje, kdo v resnici skrbi za svetost kraja Gospodovega rojstva. Gneča je. Vsem krščanskim skupnostim, ki so se po zgodovinskih razkolih znašle v sodobnem času kot osiromašene za svetinje krščanstva, bi bilo v veliko čast, imeti vzvišeno naloge ohranjanja svetih mest na zemlji. Kakor že gledamo zgodovino: sv. Francišek je imel zgodovinsko priliko, da je v času križarskih vojn stopil do Sultana – el Maleka in zase in za brate izprosil stalno navzočnost na svetih krajih. Seveda tudi brez dobrotnikov, ki so sveta mesta odkupili od muslimanov, ne bi šlo. Danes je votlina Jezusovega rojstva v izmenjajočem se upravljanju Armencev, Grkov in Latincev (katoličanov).

Frančiškanska skupnost v Betlehemu šteje danes nad 20 bratov, ki poleg opravljanja bogoslužja, vodijo še župnijo, šolo za palestinske otroke, karitas... V skupnosti so bratje skoraj z vseh narodov sveta, vendar je njihov skupni jezik – Novorojeni odrešenik, ki ga proslavljajo: tako kot pastirji, tako kot modri z Vzhoda, tako kot množice narodov: Adeste fideles...!

Naj ne prekorači mej skromnosti tudi jubilej betlehemskega gvardijana p. Johannesa Simona, ki je v letošnjem oktobru obhajal zlati redovni jubilej zaobljub. Ob tej priliki postane še bolj očitno, kako je sestavljena betlehemska bratska skupnost. Bratje z različnih dežel sveta se lahko odločijo za delovanje v Sveti deželi na lastno željo in predstojniki z

veseljem sprejmejo takšno prošnjo. Tako je p. Johannes prišel v Sveti deželo z Vzhodnega Berlina kot frančiškan, ki bi rad varoval Jezusove kraje. Kot Vzhodni Nemec je doživel gradnjo berlinskega zidu leta 1961 in tudi njegov padec 1989. Po padcu zidu je prišel v Sveti deželo in bil v Jeruzalemu, gvardijan v Nazaretu ob obisku sv. Očeta v letu 2000 in sedaj je gvardijan v Betlehemu. Ob zlatem redovnem jubileju se mora znova spomniti berlinskega zidu, kajti kar je v Berlinu padlo, to se sedaj gradi okrog palestinskega ozemlja – nov zid, ki bo ljudi ločeval. In vendar bo tudi ta zid žalostno padel, kajti Betlehem je dan vsem ljudem dobre volje, da bi bil garant miru.

Kdo v Betlehemu Jezusa var'je? Najbolj dolgo časa v resnici Frančiškovi sinovi. In potem vsi ljudje dobre volje, ki hočemo doživeti bližino rojstva Boga med nami: Emanuela. Spomnina tega božičnega dogodka so gotovo jaslice in božično praznovanje. Vsaj enkrat v življenju je pa zelo primerno, da doživite enkratni Božič v palestinskem Betlehemu: »Venite adoremus,... pridite molimo!«

p. Peter Lavrih,

Komisariat za Sveti deželo

Komisariat za Sveti deželo

Tržaška 55, 1000 Ljubljana

telefon: ++386 1 423 54 26

fax: ++386 1 423 30 20

V letu 2004 imate več možnosti za romanje v Sveti deželo:

- 15. do 22. februarja – (stara zaveza) Egipt, Jordanija. Možnost podaljšanja v Izrael.
- 22. do 29. februarja – Sveta dežela (Palestina in Izrael).
- 28. do 05. marca – Sveta dežela (Palestina in Izrael) s cvetno nedeljo v Jeruzalemu.

Obrnite se na Komisariat za Sveti deželo in dobili boste še več informacij.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUŽINA ADELAIDE

V NEDELJO, 16. novembra 2003, je bila slovesnost ponovitve srebrne maše p. NOELA FAUTH, člana avstralske province Svetega Duha. Pri slovesnem vhodu v cerkev so pevci zapeli pesem "Srebrnomašnik bod' pozdravljen", nato ga je v imenu skupnosti pozdravila članica pastoralnega sveta Rosemary Poklar in v govoru opisala pot srebrnomašnika ter prebrala čestitko p. Bernarda Goličnika, ki je sošolec p. Noela, kot pravi p. Bernard ne samo sošolec tudi velik prijatelj, nato še čestitko p. Valerijana Jenka, saj je na njegovi zlati maši v Adelaidi p. Noel pridigal. Chantel, hčerka Ane roj. Zupančič, mu je izročila velik šop rdečih nageljnov. Srebrnomašnik je tudi velik prijatelj Slovencev. Kamorkoli ga je njegova duhovniška služba pripeljala, je imel povsod lepe stike s Slovenci in o njih vedno kaj lepega povedal. Po pozdravu se je srebrnomašnik zahvalil in dejal: "Ganilo me je vaše povabilo in lep sprejem. Vedno sem se med vami lepo počutil in bil toplo sprejet". Maša je bila v obeh jezikih. Ob koncu maše mu je predsednik našega verskega in kulturnega središča Tone Jesenko izrekel v imenu skupnosti zahvalo in mu izročil v spomin na srebrno mašo knjigo "Mir in dobro". Po

maši smo srebrnomašnika povabili na kosilo v hotel Links, kjer je v prijetnem razpoloženju in seveda smehu razrezal veliko torto, ki jo je spekla in umetniško okrasila, kot se za takšno priložnost spodobi, Angela Dodič. Torta je bila dar Dodičevih srebrnomašniku (**fotografija spodaj**). Med rezanjem smo mu še zapeli "Kolkor kapljic, tolko let..." Lepo petje je pritegnilo Avstralce, ki so bili na kosilu.

Razhajali smo se veseli, seveda najbolj srebrnomašnik. Vsem, ki ste se udeležili kosila in s svojo prisotnostjo polepšali slavljenecu dan, hvala!

Razpored za božične praznike:

Božično devetdnevnično bomo pričeli v torek, 16. decembra. Vsak dan bo sveta maša ob 10.00 dopoldne; po maši bo rožni venec in litanije v čast Materi Božji.

Okrog cerkve Svetе Družine v Adelaidi je vse v razcvetu. Za stalno skrb gre zahvala Mariji in Jožetu Vuzem.

SPOVEDOVANJE bo vsak dan po maši ves čas devetdnevnice. Otroci bodo lahko prišli k spovedi v soboto, 20. decembra, po maši.

NA SVETI VEČER bo ob 8.00 zvečer sveta maša za tiste, ki k polnočnici ne morejo, majhne otroke in starejše!

Pred polnočnico boste lahko poslušali božične pesmi. Ob polnoči bo slovesna polnočnica, na

praznik Gospodovega rojstva pa sveta maša ob 10.00 dopoldne.

Na praznik prvega mučenca svetega Štefana bo sveta maša tudi ob 10.00 dopoldne.

Praznik naših zavetnikov SVETE DRUŽINE je na prvo nedeljo po božiču. Maša bo kot ob nedeljah, po maši pa bomo še skupaj proslavili naše zavetnike!

Praznik nedolžnih otrok je letos v nedeljo in bo po maši blagoslov otrok. Starši, pripeljite otroke, da prejmejo blagoslov.

Rojake v MILDURI in v BERRIJU bom obiskal zaradi obveznosti v domu za ostarele po praznikih v dogovoru s skupnostjo.

Na sveti večer, bo kot običajno ob sredah zvečer, radijska oddaja. Tokrat bo božična.

Verouk za prvoobhajance in birmance se bo nadaljeval koncem januarja v dogovoru s katehistinjo.

Vsem rojakom želim milosti polne praznike, predvsem tihe notranje sreče, v novem letu 2004 pa naj vas spremlja Božji blagoslov!

p. Janez

Slovenske Brezje v Ameriki

Pot okoli sveta nas je vodila tudi v Ameriko, kjer smo obiskali in spoznali potomce naših sorodnikov, ki so šli s Knežaka že pred sto leti. Obiskali smo tudi ameriške Brezje Lemont, kjer smo občudovali veliko posestvo, ki je v preteklosti služilo samooskrbi patrov frančiškanov, semenišče in dom duhovnih vaj. Pred več leti se je to središče razvilo v romarski kraj, kamor so rojaki od blizu in daleč hodili molit k Mariji Pomagaj. Velik romarski dom, oltarji na prostem, vse to je pripomoglo k lepšemu ambientu molitve in predajanju Bogu v naravi med visokimi drevesi. V Lemontu je tudi pokopališče patrov. Zelo nas je vleklo, da vidimo zadnji dom našega pokojnega patri Filipa Ferjana, da se poklonimo na njegovem grobu in se Bogu zahvalimo za vse njegove nauke, ki smo jih sprejeli v času njegovega delovanja v Adelaidi.

Sedaj je Lemont farna cerkev Slovencev, ki jo vodi pater Metod Ogorevc, ki je prej deloval med Slovenci v Melbournu. Zahvalujemo se mu za čas, ki nam ga je daroval, nas počakal na letališču in bil naš gostitelj. Razkazal nam je okolico. Bili smo navdušeni nad mestom Juliet. Veliko Slovencev se

je tam naselilo. S frančiškanskimi duhovniki so zgradili veliko cerkev sv. Jožefa in farnocerkve. Vse ceste v tej okolici imajo slovenske napise. V bližini je tudi slovenski muzej s slovensko zgodovino v tistih krajih. Vodijo ga slovenske žene. Imajo tudi veliko dvorano, kjer se še vedno ohranja slovenska kultura. Potica, peciva, piškoti, muzika, vse to priča o slovenskih koreninah, če tudi se ne sliši več slovenska beseda. Moj mož Danilo zelo priporoča, da obiščete rojake in te kraje v Ameriki. Vsem patrom, sorodnikom, prijateljem, ki smo jih srečali na naši poti, želimo blagoslovjen Božič in milosti polno leto 2004.

**Danilo in Iva Kresevič
Adelaide, SA**

**KNJIŽNIČARKA BARAGOVE
KNJIŽNICE MARIJA OPPELT VOŠČI
ČLANOM, PRIJATELJEM IN
DOBROTNIKOM BLAGOSLOVLJEN
BOŽIČ TER SREČE IN USPEHA
POLNO NOVO LETO 2004.**

*mila 400 po
30 tisoč*

p. Valerijan Jenko OFM, OAM

p. Filip Rupnik OFM

ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION

313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160

PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478

Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692

valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

MESEC november, ki je posvečen spominu naših pokojnih, smo začeli s spominsko mašo v cerkvi Srca Jezusovega na pokopališču v Rookwoodu. Zaradi predvidene vročine, smo po dogovoru na enem izmed sej Župnijskega sveta, mašo iz 10.00 prestavili na 9. uro dopoldne. Tako bo ostalo tudi za naslednja leta. Na pokopališču se je zbral veliko število slovenskih rojakov, ki so s svojo navzočnostjo počastili svoje rajne. Med mašo je prepeval cerkveni mešani zbor brez spremljave orgel, kar pa ni bila nikakršna ovira. Pevci so čudovito odpteli izbrane pesmi, predvsem žalostinke, ki so za ta dan primerne. Po končani maši smo se premaknili h kapelici novega slovenskega pokopališča, kjer sta patra opravila molitve za rajne, moški zbor »Rožmarin pod južnim soncem« pa je zapel pesem »Ultima in mortis hora«. Škoda le, da je večina ljudi v ozadju ostala brez zvočnega zapisa tako molitev kot petja in se je ukvarjala predvsem z medsebojnimi pogovorom. To seveda ne sodi k početju med samim obredom, zato si moramo naslednje leto oskrbeti prenosno baterijsko ozvočenje, s katerim bomo vsem na pokopališču ponudili možnost sodelovanja. Sledil je nato blagoslov posameznih grobov, kasneje pa tudi na starem delu pokopališča. Ni dovolj, da na pokopališču pokažemo svojo fizično prisotnost, izkazati moramo tudi spoštovanje tako do rajnih in do vseh, ki sodelujejo pri oblikovanju bogoslužja.

V Merrylandsu smo imeli zadnji mesec veliko obiskov duhovnikov iz Slovenije, ki so bili nastanjeni tudi pri nas. Zato so bili nekateri obiski podružnic, Queensland – poročilo poročevalca iz QLD., Wollongong

(somaševanje s škofov Inghamom ob praznovanju 20. obletnice blagoslovitve cerkve) in Canberra (čeprav zaradi zapletov z rent-a-car malo pozno, ampak bolje kot nikoli), obogateni s somaševanjem le teh. Zahvaljujemo se p. Martinu Vidoviču, Ivanu Korenu, Martinu Pušenjaku in p. Borisu Markežu za čas, ki so ga prebili med nami in s tem obogatili naša srečanja. Upamo, da so se lepo imeli, kljub dolgim potovanjem in včasih neprijetnemu vremenu. Srečno pot domov vsem in veliko uspeha za naprej.

»Zakonci so v Merrylandsu štrajkali« na odru, gledalci na stolih pa so se do solza nasmejali. To je kratek opis poteka gledališke predstave, ki se je dogajala v soboto in nedeljo (22. in 23.novembra) na odru dvorane. Lahko rečemo le to, da je lahko vsem, ki vas ni bilo zaradi takih in drugačnih razlogov žal, da niste spremljali tega »štrajka«, zato pa velja kot vabilo za vse, ki si boste to možnost vzeli in nas prišli pogledat v Melbourne (glej oglas), Wollongong in Newcastle – vse bo sproti objavljeno.

Pred navdušenim in velikoštevilnim občinstvom tudi igralci damo vse od sebe in pričaramo še večjo realnost odigrane zgodbe.

Vidimo se torej v Kew, VIC - 24. in 25. januarja 2004. Igralci se že veselimo srečanja z vami. Ob tej prilики bi rad povedal, da je na avtobusu, ki bo izpred cerkve v Merrylandsu odpeljal v petek, 23.1.2004, še veliko prostora. Zato vabimo vse, ki vas bi utegnilo potovanje v Melbourne in nepozabno doživetje v družbi igralcev pritegniti, da se prijavite na telefonsko številko (02) 9609-6057 Marti Magajna, ki vam bo podala več informacij glede tega.

Uroš Ergaver

KRSTI:

DANIEL jr. SEBASTIAN PONDELAK, West Hoxton, NSW. Oče Daniel, mati Zlatka roj. Pernek. Botra sta bila Kaia Patricia Pondelak in Blanka Pernek. Cerkev Sv.Rafaela, Merrylands, 23.november 2003. Novorojenčku, staršem, botrom iskrene čestitke k prejemu krsta.

POKJNA:

Dne, 12. novembra 2003, je v Calvary bolnišnici v Canberri, ACT umrla VERA SMRDELJ roj. LOGAR. Rojena je bila 19.4.1934 v Trebčanah pri Ilirske Bistrici kot hčerka Janka in Marije. V Avstralijo je prišla leta 1959 in se naselila v Coomi, NSW. Poročena je bila z Jožetom Smrdelj. Zapušča hčerki Mariko poročeno s Cvetkom Faležem ml. in Suzy poročena z Željkom Golenom ter 4 vnuk. (Veronica por. z Jaradom Lismanom, Cvetko ml., Carmen, Ivan). Pokojnica je bila bolna 7 let. Pred smrtno ji je bolniški duhovnik podelil zakramente Cerkve. Pogrebna maša je bil v ponedeljek, 17. novembra 2003, v cerkvi sv. Jožefa, O'Connor, ACT. Pokopana je bila na Gungahlin pokopališču.

V ponedeljek, 17. novembra 2003, je v domu v St. Mary's umrla **ANDREINA STANJKO** roj. Colja. Rojena je bila 4.2.1933 v Komnu na Krasu kot hčerka Mira in Pavle. V Avstralijo je prišla leta 1949. Za božič 1957 se je v Parramatti poročila z Ivanom Stanjkom, ki je po rodu iz Laz pri Kamniku (Tuhinjska dolina). Do upokojitve je bila zaposlena v tovarni nogavic v St. Mary's. Pokojnica zapušča moža Ivana in sestro Dino Černe, ki živi v Lithgowu. Pogrebna maša je bila opravljena v krajevni cerkvi v St. Mary's v petek, 21.11.2003. Pokopana je bila na Pinnegrove pokopališču.

Pokojnikovim domačim izrekamo iskreno sožalje.

p. Valerijan

Adventni in božični spored 2003

Sv. Rafael Merrylands:

7. dec., 2. adventna nedelja – Po maši ob 9.30 bo Slomškova šola v dvorani nastopila in pozdravila sv. Miklavža, ki bo nato obdaroval vse otroke.

8. dec., ponedeljek; praznik Brezmadežne. Maši ob 9.30 dop. in 7.00 zv.

14. dec., 3. adventna nedelja. Sv.maša ob 9:30 dop.

16. dec., torek – začetek BOŽIČNE DEVETDNEVNICE. Sveta maša je vsak dan ob 7.00 zv., razen četrtega ob 10.30 dop. in nedeljo 9.30 dop.

SPORED BOŽIČNE DEVETDNEVNICE

od 16. – 24. decembra. Petje pri sv.maši med tednom ob 7.00 zv., v nedeljo pa ob 9.30.

Nameni:

1. dan: za duhovno doživetje božiča pri naših družinah.
2. dan: za dobro opravljeno božično spoved.
3. dan: za več ljubezni in dobrohotnosti v naših družinah
4. dan: za žrtve terorizma in begunce po svetu.
5. dan: za mladino.
6. dan: za spoštovanje zakramenta sv. zakona.
7. dan: za papeža in Cerkev.

8. dan: za bolnike, za mir na svetu in potreben dež v naši deželi.
9. dan: za duhovne in misijonske poklice.
21. dec.: 4. adventna nedelja – 9.30 dop. – družinska maša za starše in otroke
24. dec.: Sreda – Božična vigilia, Adam in Eva: ob 8.00 zj. sklep božične devetdnevnice.
25. dec.: Četrtek, BOŽIČ – Jezusovo rojstvo: ob 0.00 slovesna polnočnica za žive in pokojne člane naše skupnosti z zborovskim petjem
- ob 8.00 zj.: Zorna maša, prepeva mladinski zbor
 - ob 9.30 dop.: Dnevna maša z zborovskim petjem
26. dec.: Petek, sv. Štefan – prvi mučenec. Pri mašah bo blagoslov vode in soli
- ob 9.30 dop.: Praznična sv. maša
 - ob 6.00 zv.: Praznična sv. maša
 - ob 7.30 zv.: ŠTEFANOVARJE in praznovanje neodvisnosti – družabna prireditev s plesom. Igra ansambel »Pogladič« iz Slovenije.
27. dec.: Sobota – sv. Janez Evangelist: ob 7.00 zv. sv. maša z blagoslovom vina
28. dec.: Nedelja – Sveta Družina: po maši ob 9.30 bo blagoslov otrok
31. dec.: Sreda – Silvestrovo: ob 7.00 zv. zahvalna sv. maša ob koncu leta
- 1. jan 2004, četrtek – NOVO LETO, praznik Matere Božje: ob 9.30 dop. in 7.00 zv. – praznična sv. maša
 - 2. jan 2004, PRVI PETEK: ob 7.00 zv. – pobožnost v čast Srcu Jezusovemu z blagoslovom
 - 3. jan 2004, PRVA SOBOTA: 7.00 zv. – sv. maša in pobožnost v čast Marijinemu Srcu
 - 4. jan 2004, nedelja Gospodovo razglasenje – TRIJE KRALJI: ob 9.30 dop. praznična sv. maša
 - 11. jan 2004, nedelja – Jezusov krst: ob 9.30 dop. – praznična sv. maša
- Wollongong – Figtree:**
- 14. dec.: 3. adventna nedelja ob 5.00 pop. sv. maša, nato prihod sv. Miklavža v dvorani
 - 28. dec.: nedelja – Sveta Družina in Nedolžni otroci; praznična maša ob 5.00 pop.
 - 1. jan 2004, četrtek – NOVO LETO, praznik Matere Božje: izredna praznična sv. maša ob 5.00 pop.
 - 4. jan 2004, nedelja - Gospodovo razglasenje: ob 5.00 pop. – slovesna sv. maša
 - 11. jan 2004, nedelja – Jezusov krst: ob 5.00 pop. – redna sv. maša, sicer pa vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne.
- Canberra:**
- 21. dec, 4. adventna nedelja – redna služba božja ob 6.00 zv.
 - 25. dec, četrtek – BOŽIČ, izredna slovesna maša ob 6.00 zv.

18. jan. 2004, 2. navadna nedelja med letom: ob 6.00 zv., redna služba božja, cerkev sv. Petra in Pavla, Wisdom St., Garran, ACT.

15. feb. 2004, navadna nedelja med letom: ob 6.00 zv., redna služba božja. Sicer pa je sv. maša vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer.

Gold Coast (Zlata obala), QLD:

3. jan 2004, sobota - Gospodovo razglasenje: ob 7.30 zv. – slovesna sv. maša, cerkev Srca Jezusovega, Fairway Dr., Merimac, QLD.

Cornubia »Planinka«, QLD

4. jan 2004, nedelja - Gospodovo razglasenje: ob 10.30 dop. – slovesna sv. maša, sledi običajni piknik. Obisk bolnikov in onemoglih!

Buderim, QLD

4. jan 2004, nedelja - Gospodovo razglasenje: ob 5.00 dop. – slovenska sv. maša.

Newcastle

28. dec. 2003, Nedelja – Praznik Sv. Družine: ob 6.00 zv. – praznična sv. maša in zahvalna pesem za konec leta. Po maši srečanje v dvorani. Sicer pa je sv. maša vsako 5. nedeljo, kadar jo mesec ima, in sicer: 29.2.2004 ob 6.00 zvečer.

IGRALSKA DRUŽINA MERRYLANDS

vabi na predstavo veseloigre

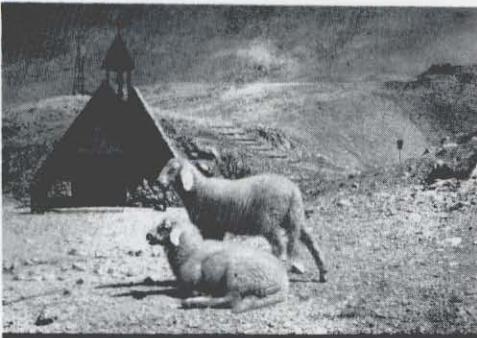
ZAKONCI STAVKAO

**v soboto, 24. januarja 2004, ob 7.00
zvečer in v nedeljo, 25. januarja 2004,
ob 11.00 dopoldne (po sv. maši)**

v dvorani Verskega središča v Kew.

Pridite v čim večjem številu!

Nasmejali se boste!

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

SPORAZUM REPUBLIKE SLOVENIJE S SVETIM SEDEŽEM.

Veliko število držav ima z Vatikanom ali kot pravimo Svetim sedežem, podpisani dogovor, ki ureja odnose med katoliško Cerkvio v posamezni državi in krajevno oblastjo. Glede na nekatere države, v katerih je vladal komunistični sistem, je Slovenija pri tovrstnem urejanju odnosov z Vatikanom precej zadržana, saj mnogi vodilni politiki gledajo na Cerkev kot pred desetletji, ko je bil naprimer obisk duhovnika pri bolniku v bolnišnici lahko tudi kaznivo dejanje. Tako je bil po dolgotrajnih političnih pogajanjih 14. decembra 2001 sporazum pripravljen. Podpisala sta ga zunanjji minister Dimitrij Rupel in tedanji tajnik Svetega sedeža nadškof Jean-Louis Tauran. Ta sporazum potrjuje odnose med katoliško Cerkvio, kanonskim ali kot rečemo cerkvenim pravom in pravnim redom naše države, ki že veljajo. Med drugim govori o javnih verskih opravilih, ustanavljanju verskih združenj, o pastoralnem delovanju v bolnišnicah in domovih za ostarele, v zaporih in vojski, o cerkvenih dobrodelnih ustanovah in podobno... Sporazum bi moral dobiti še potrditev v državnem zboru, vendar ga je vlada nekaj tednov po podpisu послala v presojo ustavnemu sodišču. To se je zgodilo na zahtevo treh ministrov iz vrst nekdanjih komunistov. Slabi dve leti sta minili, da je ustavno sodišče uspelo natančno pregledati sporazum in 19. novembra letos odločilo, da ta ne nasprotuje ustavnemu načelu suverenosti Slovenije in da ni v nasprotju z načelom ločnosti države in Cerkve. Po domače povedano: slovenski gozdovi po tem sporazumu ne bodo postali last Vatikana in škofje ne bodo mogli odstavljati ministrov. Nekateri, ki so sicer že večkrat zamenjali barvo, v resnici pa še vedno prisegajo na srp in kladivo, so namreč strašili prav s tem. Da bi ustavno sodišče, v katerem mimogrede sedi tudi nekdanji predsednik prenovljenih komunistov, ugodilo tudi njim, je svoji odločitvi dodalo mnenje, ki je nekajkrat daljše od samega sporazuma. V njem

naprimer omenjajo, da v šoli ne sme biti verske vzgoje, da cerkvene poroke ne morejo biti priznane za državne in podobno. Sporazum kljub temu postavlja ustrezne pravne temelje za nadaljnje urejanje odprtih vprašanj med Cerkvio in državo. Sporazum mora zdaj potrditi še državni zbor.

KONEC OBVEZNEGA SLUŽENJA VOJAKA. Slovenska vojska, ki se je izoblikovala na temeljih nekdanje teritorialne obrambe v mesecih pred osamosvojitvijo, je že dan po razglasitvi samostojnosti doživel svoj ognjeni krst. V naslednjih letih se je hitro preoblikovala v povsem samostojno vojsko. V veljavi je ostal naborniški sistem, ki pa je upošteval ugovor vesti. Tako so mladi fantje namesto sedem mesecev obvezne vojaščine lahko izbrali tudi civilno služenje. Sredi devetdesetih let je začela slovenska vojska sodelovati tudi z oboroženimi silami Madžarske in Italije, kmalu zatem pa tudi s preostalimi državami zveze NATO. Prihodnje leto pa bo postala polnopravna članica te Severnoatlantske povezave. Skladno s tem se je začelo tudi preoblikovanje Slovenske vojske. Ena od temeljnih sprememb je tudi uvajanje poklicne vojske. Skladno s tem je obrambno ministrstvo konec meseca novembra ukinilo naborniški sistem in hkrati začela z zaposlovanjem poklicnih vojakov. Tako služenje vojaškega roka ni več obvezno, med poklici, za katere se odločajo mladi, pa je tudi vojaški poklic.

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA DOBILA NOVO VODSTVO. V letu ped volitvami so se v Slovenski ljudski stranki odločili za predčasni volilni kongres, ki so ga pripravili 15. novembra v Rogaski Slatini. Del članstva v stranki je že sredi leta predsedniku Francu Butu, ki je tudi kmetijski minister, predlagal, naj se umakne in vodstvo stranke prepusti novemu človeku. Ker se sam ni odločil za to, so napovedali izredni kongres, ki je vodstvo stranke povsem prenovil. Za predsednika je bil z veliko prednostjo pred Petrom Vriskom izvoljen Janez Podobnik, nova podpredsednika

sta Nada Skuk in Bojan Šrot, glavni odbor vodi Igor Draksler, svet stranke pa Tone Horvat. Stranka je tako po združitvi SLS in SKA leta 2000 pred katero jo je vodil Marjan Podobnik, po Francu Zagožnu in Francu Butu dobila novega predsednika, Janeza Podobnika, ki je v stranki že od njenega začetka igral pomembno vlogo. Dosedanji predsednik Franc But ostaja še naprej kmetijski minister, ni pa še gotovo ali bo nosilec liste za volitve v evropski parlament. Te volitve bodo v petindvajsetih državah Evrope potekale v prvi polovici junija prihodnje leto. Po dosedanjih javnomnenjskih raziskavah se najvišje uvršča prvi predsednik slovenske vlade Lojze Peterle, sledita pa mu Dimitrij Rupel in Franc But.

SLOVENSKA KONFERENCA SLOVENSKEGA SVETOVNEGA KONGRESA je sredi meseca novembra dobila novo vodstvo. Novi predsednik je Stanislav Raščan, podpredsedniki pa Majda Kregelj Zbačnik, Franci Feltrin in Viktor Blažič. Člani konference so se na volilnem zboru zavzeli tudi za večne možnosti, da bi se lahko vsi Slovenci nemoteno vračali v matično domovino.

NIKODEMOVI VEČERI. V organizaciji Medškofijskega odbora za mladino so konec meseca novembra v Ljubljani in Mariboru potekali duhovno izobraževalni večeri za študente, izobražence in vse, ki se zanimajo za sodobna vprašanja družbe, kakor jih vidimo v krščanski luči. Tako imenovani Nikodemovi večeri s podnaslovom Ljubezen kliče ljubezen, so bili v Ljubljani pripravljeni v obliki predavanj, v Mariboru pa so pripravili okrogle mize. V obeh primerih pa je poudarek na človeški ljubezni. Zlasti mariborski večeri so bili zaradi aktualnih tem dobro obiskani. Na okroglih mizah so razmišljali o tem, koga ljubi celibater, o ljubezni istospolnih partnerjev in o nasilju med širimi stenami.

50 LET ŽUPNIJE NA KOSTANJEVICI. Koprski škof Metod Pirih je v nedeljo, 16. novembra, s sveto mašo sklenil praznovanja ob zlatem jubileju frančiškanske župnije na Kostanjevici v Novi Gorici. Z odločitvijo, da se cona A dokončno priključi Italiji, cona B pa Jugoslaviji, so rojaki, ki so spadali pod različne goriške župnije dokončno izgubili stik s svojimi oltarnimi občestvi. Zato je takratni apostolski administrator za jugoslovanski del goriške škofije ustanovil novo župnijo z imenom Nova Gorica - Kapela. Župnijo Gospodovega oznanjenja od vsega začetka vodijo frančiškani, ki imajo tu svoj samostan. Med župniki je bil tudi p. Niko Žvokej, ki je nekaj let deloval v

Melbournu, zdaj pa župnijo vodi p. David Šrumpf, ki ga poznajo rojaki v Sydneju.

TEDEN ZAPOROV. V Cerkvi na Slovenskem je od 16. do 23. novembra prvič potekal Teden zaporov. Pobuda, ki po svetu obstaja že vrsto let, je tako zaživelu tudi v Sloveniji, kjer pred leti nikakor ni bilo mogoče, da bi duhovnik obiskoval zapornike. Res je bilo za duhovno oskrbo dobro poskrbljeno konec štiridesetih in v petdesetih letih, ko je povojna oblast zaprla več sto duhovnikov in so ti skrbeli za sojetnike, kot pastoralni delavci pa kasneje duhovniki niso mogli v zapore. Pred leti so se razmere spremenile, in tako imajo danes skoraj vsi zapori redno duhovno oskrbo. Na ravni celotne Slovenije pa je za duhovno oskrbo v zaporih odgovoren Robert Friškovec. V tednu zaporov so nekatere tovrstne zavode obiskali tudi slovenski škofje. Tako je škof Franc Kramberger obiskal mariborski zapor in tam maševal, nadškof Franc Rode je imel sveto mašo na Povšetovi v Ljubljani, škof Metod Pirih pa v zaporu, ki gostuje v frančiškanskem samostanu v Kopru.

SVETOVNA RAZSTAVA JASLIC V LJUBLJANI. Pri Svetem Jožefu pod ljubljanskim gradom so 14. novembra odprli potujočo razstavo mednarodnega muzeja jaslic iz Betlehema. Na slovesnosti ob začetku razstave so bili poleg apostolskega nuncija Santosa Abril y Castella in ljubljanskega nadškofa Franca Rodeta tudi visoki državni predstavniki. Gostitelji razstave so jezuiti duhovnega središča Sv. Jožefa v Ljubljani, pripravilo pa jo je Društvo ljubiteljev jaslic Slovenije, ki ga vodi brezjanski frančiškan p. Leopold Grčar, priznan strokovnjak in poznavalec jaslic. Na Ogled je 250 jaslic iz številnih držav - tudi iz Slovenije, narejene so iz različnih materialov in prihajajo iz različnih svetovnih muzejev in zasebnih zbirk. Del prihodkov od razstave bodo organizatorji namenili za človekoljubno pomoč Sveti deželi. Ob razstavi, ki bo odprta do 15. februarja, se vrstijo številne kulturne in druge prireditve.

POSVET O VREDNOTAH. Pri predsedniku države Janezu Drnovšku so se 19. novembra, v sklopu pogоворov o prihodnosti Slovenije osredotočili na vprašanje vrednot. Na srečanju je sodelovalo več kot štirideset predstavnikov posameznih strok, politike, Cerkve in drugih ustanov. Pozornost so namenili zelo različnim temam, ki se tako ali drugače dotikajo področja vrednot, med njimi šolstvu, vzgoji, Cerkvi, družini in enakosti spolov. V ospredju pogоворov pa je bilo samospraševanje Kje smo? Katere vrednote ocenujemo kot pomembne za našo prihodnost? V nasprotju s

pričakovanji ali pa tudi ne, se je prvi govornik, filozof Tine Hribar ustavil pri svetopisemskem izreku: "ne stori drugemu tega, česar ne želiš, da on stori tebi". S trditvijo, da brez revizije ni vizije, se je ustavil pri povojnih pobojih in jih označil za zločin. Kot je poudaril, gre za zločin zoper temeljne vrednote svetovnega etosa. Nemogoče je graditi prihodnost naroda, ne da bi to priznali in dosegli očiščenje. Razmišljanje Hribarja je nadaljeval bliclist Jože Krašovec. Človeka je postavil najvišje na lestvico vrednot, in to človeka kot osebo v odnosu do Stvarnika in drugega človeka. Tako je dobil Hribarjev vesoljni etos tiste temelje, o katerih vseskozi govori Sveti pismo. Kot je poudaril, bi morala imeti ta sveta knjiga edinstveno mesto v zadevah vrednot tudi v našem narodu. To mesto je sicer že imela v času Cirila in Metoda, Trubarja, Dalmatina, Japlja in drugih. Sociologinja Alenka Puhar je kot najvišjo vrednostno izpostavila življenje. Ta se izkazuje v ravnjanju z otroki od prvega trenutka njihovega življenja naprej. V bolj etičnih družbah je umrljivost dojenčkov in malčkov manjša, večja pa tudi demokracija. V poudarkih, ki so sledili, je izstopala družina, opazen je premik od materialnih k duhovnim vrednotam... Govorci so opozorili še na odnos do lastnega naroda, problem oslabljene narodne zavesti, zavezujoč odnos do jezika, strpnosti, vzgojo in zgled.

»KADAR BOSTE V CANBERRI, OBIŠČITE TUDI SLOVENSKO DRUŠTVO!«

Tako so nam dejali v canberrskem domu Triglav. Novi odbor se z vso vnemo trudi, da bi bili zidovi dvorane res dom, v katerem bi se rojaki iz ACT, NSW in obiskovalci počutili domače.

Vodstvo Slovensko-avstralskega društva v Canberri sestavlja: Jože Hebar – predsednik, Franc Čulek – podpredsednik, Marija Hebar – blagajničarka, Janez Šega – namestnik blagajnika, Irma Šega – tajnica, Slavica Alise – namestnica tajnice. Člani odbora so: Onorato Bazon, Jožica Bole, Joshua Bole, Geza Dervarič, Vida Grlj, Lojze Kavaš, Slavica Kavaš, John Savle, Dack Stewart, Jože Žužek, Angel Novak.

Vesel Božič in srečno novo leto 2004!

Na notranji strani ovitka 31. letnika decembarskih Misli leta 1982 je zapisal pater Bazilij to-le:

S TO ŠTEVILKO spet končujemo en letnik našega mesečnika. Bralec si težko predstavlja, koliko skrbi in dela je na teh skromnih straneh, predno zagledajo beli dan ter jih poštar raznese po slovenskih domovih Avstralije. Biti urednik (in upravnik!) izseljenskega glasila, ni lahka zadeva, dasi sleherna izdaja prinese tudi čudoviti občutek zadoščenja. Ob velikem poslanstvu tiskane domače besede noben trud ni prehud, nobena nočna ura pretežka, nobena skrb prevelika.

Ob vsem tem me pa včasih vznevoljijo napotki, včasih pa se jim iz srca nasmejem, ki mi jih svetujoje razni vseznali, a na tem polju očitno prav nič doma: Zakaj se vendar ne odločim za večbarvni tisk, ki bolj vleče? – Samo njegov članek, ki sem ga odklonil (ali pesem, ki je nisem objavil), bi dal »mrkim« MUSLIM malo življenja. – Preveč pobožnega objavljam in premalo narodnega; preveč drugega in nič dosti verskega... (Zadnji dve kritiki sta prišli v istem tednu!)

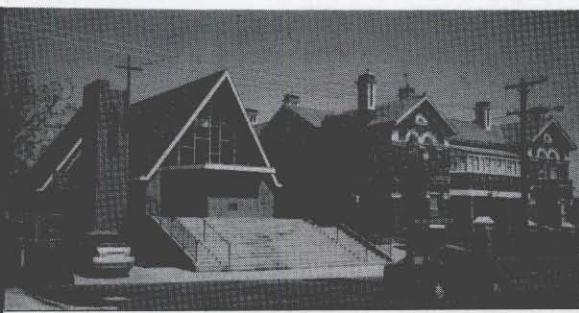
Urednik pa mora ob vsem tem mirno naprej. Samo vesel bo, če bodo MISLI v tej krizi obstale. Najpošepnem: To leto je bilo prvo od pričetka MISLI, da naročnina, darovi v sklad in oglasi niso pokrili računov izdaje in poštnine...

- Urednik in upravnik

Tako, dragi naročnik in sotrudnik Misli, je zdaj že več kot šest let pokojni pater Bazilij zapisal pred 21 leti. Mislite, da lahko ob koncu leta 2003 sedanji urednik in upravnik zapiše kaj bolj vzpodbudnega? Vesel bi bil, če bi lahko!

PAX ET BONUM MIR IN DOBRO

Knjiga je nastala ob zlatem jubileju delovanja slovenskih frančiškanov in redovnih sester skozi 50 let v Avstraliji. Avtorici Draga Gelt in Veronika Ferfolja sta zbrali veliko dragocenih trenutkov od leta 1951 do 2001. To je čas, ki ste ga živelji in oblikovali tudi Vi. Cena je \$30 in poštnina. Knjigo dobite v vseh naših verskih središčih.

p. **Ciril A. Božič, OFM**
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

S PRAZNIKOM Kristusa Kralja smo v nedeljo, 23. novembra 2003, sklenili cerkveno leto. Pri deseti sveti maši je pater Boris J. Markež ponovil svojo srebrno mašo. Somaševali so g. Martin Pušenjak, župnik iz Ljubnega ob Savinji in dekan gornjegrajske dekanije, ki je tudi pridigal, g. Ivan Koren, župnik iz Teharij ter p. Ciril. V darovanjski procesiji so otroci v narodnih nošah prinesli darove za sveto mašo ter kelih, dar slovenskega občestva iz Melbournske srebrnomašniku patru Borisu. Pevci na koru pa so po obdarovanju pozdravili slavljenca s pesmijo Srebrnomašnik bod' pozdravljen. Ob koncu daritve je še zadonela zahvalna pesem.

Nekaj dni je bil na obisku pri nas tudi zlatomašnik pater Martin Vidovič, nekdanji minoritski provincial, ki je pred 29. leti pripeljal v Avstralijo ansambel Minores. Patra je spremjal Stanko Kunstek, dobrotnik in priatelj slovenske župnije iz Gradca v Avstriji, kjer p. Martin že 25 let župnikuje.

Novo cerkveno leto smo začeli z adventnim časom. Advent je čas duhovne priprave na božične praznike. V torek, 2. decembra, je ob 10. uri dopoldne melbournski nadškof dr. Denis Hart vodil somaševanje izseljenskih duhovnikov, ki delujejo v nadškofiji Melbourne. Sveta maša je bila tudi del našega praznovanja 35. obletnice blagoslovitve cerkve. Miklavž je obiskal otroke po deseti sveti maši v nedeljo, 7. decembra. Radio 3 ZZZ je imel radijski most z radiom Ognjišče v sredo, 10. decembra, med 7. in 8. uro zvečer. Na

valovih tega radia FM 92.3 boste lahko rojaki Melbournska poslušali božično oddajo na sveti večer, v sredo, 24. decembra med 7. in 8. uro zvečer. Prav gotovo pa bo nekaj božične vsebine tudi na radiu SBS, ki oddaja na frekvenci AM ob nedeljah od 8. do 9. ure dopoldne ter ob torkih ob istem času.

BOŽIČNO DEVETDNEVNICO bomo imeli vsak dan od torka, 16. decembra, ob 7.30 zvečer, na četrti adventno nedeljo, 21. decembra, pa pri obeh svetih mašah, ob 8. in 10. uri. Na sveti večer bo sklep devetdnevnice ob 11.15 zvečer. Vedno bo pol ure pred mašo prilika za zakrament sprave – za osebno spoved; na četrti adventno nedeljo pa že uro pred mašo. Na sveti večer bo spovedovanje v cerkvi od 11.00 do 11.45.

SPOVEDOVANJE bo v Altoni North v ponedeljek, 15. decembra, od 5.00 do 6.00 zvečer ter nato v Geelongu isti dan, 15. decembra, od 7.00 do 8.00 zvečer. V St. Albansu bo spovedovanje v nedeljo,

Ponovitev srebrne maše p. Borisa Markeža, Kew, 23.11.2003.

14. decembra, od 4.00 do 4.55 popoldne, ob 5.00 pa redna služba Božja. Spovedovanje v Springvale bo v ponedeljek, 22. decembra, od 5.30 do 6.30 zvečer.

BOŽIČ – PRAZNOVANJE GOSPODOVEGA ROJSTVA, bomo pričeli praznovati na sveti večer s petjem božičnih pesmi 45 minut pred začetkom polnočnice, ki se bo začela na dvorišču pred lurško kapelo točno ob polnoči. Kulturni odbor vabi mlade pevce k sodelovanju. Na božič bosta sveti maši ob 8. in 10. uri, pravtako tudi na praznik sv. Štefana, 26. decembra.

Zadnja nedelja v decembru, 28. decembra, je praznik Nedolžnih otrok in Svetе Družine. Sveti maši bosta v Kew ob 8. in 10. uri, ob 6.00 zvečer pa bo sveta maša v **MORWELLU**.

V sredo, 31. decembra, bo ob 7. uri zjutraj zahvalna sveta maša za vse darove v letu 2003. Zvečer je drugi sveti večer, Silvestrovo, zahvala za leto 2003 in pričakovanje novega, prestopnega leta 2004.

V četrtek, 1. januarja 2004, je praznik Marije, svete Božje Matere, Novo leto in svetovni dan miru. Sveti maši bosta v Kew ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer.

V Baragovi knjižnici lahko kupite božične voščilnice in Marijanske koledarje 2004.

Počitnikovanje v Mt. Elizi bo v letu 2004 samo en teden in sicer v drugem tednu januarja – od 11. do 18. januarja 2004. Prijave sprejema Marija Anžič.

V bolnišnici v Frankstonu je 26. novembra 2003 umrl **JOŽE ZIGMAN**.

V Geelongu je 30. novembra 2003 umrl **JOŽE MATJAŠIČ**. - Več v prihodnjih Mislih.

Rojaki v Viktoriji in na Tasmaniji ste prejeli v decembru božično pismo iz našega misijona. Vi ste vse to skozi desetletja spravili v bivanje, sedaj naj vam to služi in vam bo služilo, dokler bomo mogli skupaj vse to ohranljati. Slovenski misijon v Kew je središče, kjer se najprej zbiramo ob oltarju, pa tudi v družabnosti družinskih kosil in kulturnih dogodkov, v skrbi za ostarele, na takšnih in drugačnih srečanjih, na vajah, v šoli, na tečaju, v knjižnici, na sejah in sestankih, pri urejevanju vrta in okolice, konzularnih dnevih, ... Hvala Bogu, da imamo središče, kjer lahko uredimo marsikaj. Nič ni dano samo po sebi. S trudom in prizadevnostjo mnogih je bilo spravljeno

skupaj, prav z vsem tem ga moremo ohranljati. In ko tako razmišljam, se spomnim, koliko dobrotnikov je že odšlo na drugi svet, skupaj z očetom patrom Bazilijem in materjo Romano, sestro Silvestro, Emo, Moniko, Julko Mrčunovo, dr. Mihelčičem,... in tolikerimi, ki so dali dušo in srce za to našo skupno stvar. Njihovega odhoda pa ne more nadomestiti nihče. V tem menjavanju koledarja vidim tudi leta 2026, ko nam poteče najemna pogodba za Baragov dom. Ga bomo res še zmogli upravljati in ali ga bomo takrat še rabili? To je nekaj vprašanj, ki so se postavljala v zadnjem času ob različnih priložnostih in so prihajala iz vaših ust. V iskanju odgovorov na ta trpka, a naša nujna življenska vprašanja, se mi poraja zahvala vsem vam, ki žrtvujete toliko za našo skupno stvar, čeprav vsi vemo, da v glavnem že druga generacija ne potrebuje ne z muk

Jožica Gerden iz Mildure je letos koncem septembra pred Slomškovo nedeljo obnovila in prebarvala vse figure naših jaslic, ki jih bomo postavili v lurški votlini. Jožici se zahvaljujemo za lepo delo.

zgrajenih slovenskih domov, klubov in cerkva. To je sedaj v že kar večini jasno. Pa ni tako samo pri nas. Tako je tudi pri drugih, številnejših narodnostnih skupnostih, če ni dotoka novih priseljencev. Se pa z veseljem in ponosom toliko nas še vedno zbira in daruje svoj čas, talente in denar za ta naš skupni slovenski dom v Melbournu. Ob koncu leta tako iz srca izrekam prisrčno zahvalo vam, ki ste gradili in

še gradite na tako različne načine to naše skupno slovensko središče pri svetem Cirilu in Metodu. Bog lonaj vsem! Zato tudi v tem duhu voščim milosti polne božične praznike vsem ljudem dobre volje, da ohranjamo in poživljamo v sebi dar Novorojenega Odrešenika in spet premerimo daljo in nebeško stran.

p. Cyril

Ob godu svete Cecilije smo se pri sveti daritvi zahvalili na naše pokojne in žive pevce in pevke, pevovodje in organiste, za vse, ki lepšajo naša bogoslužja s pesmijo in glasbo. Že v novembervih Mislih smo objavili fotografijo pevskega zbora iz Kew. Pa naj bo ta sedaj tako velika, kot je bila sydneyjska. V zahvali pevcem je tudi vabilo za nove pevce in pevke. Sedaj pa preganjam škrata, ki je v samem središču fotografije preskočil Zorko Durut in se Zorki opravičujemo. - Tako je bilo torej v Kew po slovesnosti 35. obletnice blagoslovitve cerkve: Cerkveni pevski zbor v Kew, stojijo od leve na desno: Tilka Lenko, Anica Pekolj, Afra Trebše – s šopkom, ker je 13. oktobra praznovala svoj 70. rojstni dan in smo ji ta dan čestitali, Zorka Durut, Francka Anžin, Ines McKean, Iva Mandelj, Monica McKean, pevovodkinja Metka McKean, organistinja Katarina Scott. Za njimi stojijo z leve na desno: organist Lenti Lenko OAM, Jože Grilj, Nino Burlovič, Viktor Ferfolja, Valentin Lenko, Ivan Horvat. Odsotne so Nada Slavec, Rozi Lončar in Angela Chambers.

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$50:Jože Kučko.

\$40: Marija Bosnič. \$30:Ana Klekar. \$20:Mario Kocbek, Peter in Meta Lenarčič, E.A. Pupaher, Anna Gustin, Bernarda Zadel, Maria Montebruno, Drago Logonder, Marjana Skubla, Evgen Brajdot. \$10: Marija Penko, Ivanka Kreml, Marija Kromar, Irena Renko, Branko Zele, Marjan Saksida, Božidar Mavko, Albina in Hans Konrad, Cvetka Koblar. \$5: Franc Tomažič, Franc Kolenc.

ZA PATRA PEPIJA: \$400: N.N. \$30:K.O.

ZA LAČNE:\$100: T. A. Konda (namesto božičnih voščilnic). \$50:Jože in Milka Brožič (namesto božičnih voščilnic).

\$40:Vera Kenda (namesto venca +Lojzu Rebec). \$20:Slavko Koprivnik, Alojzija Gosak. \$10:Matilda Krašovec.

ZA BOLNIŠNICO NANGOMA: \$150:Družina Mesarič.

\$100:N.N.,M.Š. \$50:Družina Jerič. \$30:Max Hartman. \$20:Pepi in Tone Mikuš, Zora Kirn.

\$10:N.N.,Alojz Fabijančič. BOG POVRNI!

Sveti Frančišek Asiški

In sestre Chiarelle tenek glasek je zazvenel:
"Ko je bilo moje srce polno bolečin, si potolažil in razveselil mojo dušo."

"Pritisni me kakor pečat na svoje srce, kakor pečat na svojo roko," je z bronastim glasom odgovorila sestra Klara in se zagledala v tisti dan, ko je prišla, da gre z očetom...

"Gospod", je vzkliknila Klara vsa prevzeta, "Gospod!"

"In On je večen in je večno živ in je vedno s teboj in z nami in je ljubezen sama in dobrota in usmiljenje! O pridite vsi, pridi Leon, ovčica božja, poslušaj in zapiši:

Ti najvišji, najmogočnejši, dobri Gospod,
Tebi vsa čast, hvala in slava in ves blagor,
ki si jih vreden le Ti, Najvišji,
a človek ni vreden, da Te imenuje.
Bodi hvaljen, Gospod, z vsemi svojimi stvarmi!
Pósebno te hvalim s soncem, našim gospodom bratom,

ki nam daje dan in nam ti svetiš z njim
in ki je lepo in blesteče in v velikem sijaju
in je Tvoj odsev, Ti Najvišji!

Zahvaljen bodi, Gospod za sestro luno in za zvezde,

ki si jih pripel čiste in ljubke in lepe na nebo.
Bodi zahvaljen, Gospod, za veter, ki je naš brat
in za zrak in oblake in za lepo in sleherno vreme,

ki z njim vzdržuješ svoje stvari.
Zahvaljen bodi Gospod za našo sestro vodo,
ki je tako koristna, tako pohlevna, dragocena in čista.

Bodi zahvaljen, Gospod, za ogenj, ki je naš brat,
in, ki nam z njim svetiš ponoči,

ki je lep in ljubezniv in silno močan.

Zahvaljen bodi, Gospod, za našo sestro mater zemljo,

ki nas preživlja in nosi,
ki nam daje sadeže in pisane rože in travo.

Hvalite in slavite Gospoda

in zahvalite se mu in mu služite v veliki ponižnosti."

In Klara in Leon in Rufin in Masseo in Angelo so ga gledali kakor zamaknjeni in bilo jim je, da se dvigajo od tal in plavajo nad zemljo in da poje vse stvarstvo z njimi. Tedaj se je Frančišek zamislil in zamolklo dejal: »O tam zgoraj v Assisiju pa je razprtja med škofov in posvetno gosposko in nič tega veselja ni v njih! Zapiši brat Leon, zapiši še to: Zahvaljen bodi, Gospod, za vse, ki odpuščajo iz ljubezni do Tebe svojim sovražnikom in prenašajo slabosti in bridkosti. Blagor onim, ki živijo v miru do konca, saj jih boš Ti, Najvišji kronal na veke!«

Prenehal je, mogočno se je zasvetilo sonce nad mestom, v zlatem sijaju je bila vsa dolina. Frančišek je čutil sonce na obrazu in rokah, zasopel je toploto vase, nasmehnil se je v blaženosti in dejal: »Pojdite, ljubi bratje, pojrite v Assisi in povejte, da prosim vse gospode, naj bi šli k škofu! In, ko bodo ondi, zaupajte v Boga in ne bojte se – zapojte to mojo Sončno pesem, kakor pojejo božji pevci našega Gospoda in pazite, da še prav posebej poudarite zadnje kitice!«

»Blagoslovi nas, oče,« so odvrnili bratje, »da srečno stopimo na to pot!«

»Pojdite v imenu Boga Očeta in Sina in Svetega Duha!«

Odšli so bratje, a Klara je dehnila: Še mene blagoslovi, oče!

se nadaljuje

KRIŽEM AVSTRALSKIE SLOVENIJE

Dar Erne Mežnar

Današnji dan se vse bolj poredko zgodi, da ti kdo podari knjigo. Zelo me je presenetilo, ko mi je gospa Erna Mežnar poklonila zavoj s pripombo: "Imam knjigo za Vas."

O, gospa, ko sem prebral naslov, kolika radost mi je prešinila dušo. Ali sem prav prečital: "**Thank you for the people in my life.**" Avtor: Erna Mežnar.

Gospa Erna Mežnar nam je v knjigi, zgaranah in od artritisa zaznamovanih rok, občuteno in privlačno opisala šest desetletij svojega plodnega življenja. Skratka, poklanja nam življenjepis svojega blagega in izvenredno ljubečega srca. Ko čitaš, se ti pred očmi razgrne in zapleše vrtinec nedolžne dobrote, vdanosti in skrbi v monumentalnosti vse njene biti. Gre za preprosto vseobsegajočo izpoved. Na njej pristen, preprost način, skozi prste, kakor jagode rožnega venca, ji polzijo besede in misli. Brez vsake visoko katederske nobel navlake je knjiga razumljiva za še tako navadnega zemljana. Polna je intimnih preizkušenj in resničnih anekdot.

Vsek izmed nas ima takšno ali drugačno svojo zgodbo in vsaka je pomembna, katere zgodovino bi morali ohraniti, jo dvigniti v zavest ter odkriti sledi naše prisotnosti tukaj, predno nas izbriše čas.

Rodoljubi, lepo priliko imate, da sebi, otrokom in vnukom kupite delček naše preživete zgodovine. Knjigo si lahko naročite pri gospe Erni Mežnar na naslovu: 3 Kamp Street Gawler SA 5118.

Draga Erna, Vaš trud je prav prijetna osvežitev. Čudim se, ko že priletna, s takim pogumom in slokovitostjo medčloveške ljubezni; z bistrim spominom in z neko vrsto magičnosti ste nam ponudila rujno kupo slovensko - avstralskega vina. Vsi, ki že toliko let z Vami delimo usodo, z vdanostjo in spoštovanjem iz globine kličemo: Bog lonaj!

Ivan Legiša, Adelaide, SA

Pred vradi je "Zlati ljubilej"
prvega slovenskega društva
v Avstraliji

Slovensko društvo Melbourne praznuje v naslednjem letu 50. obletnico ustanovitve društva. Kje je 5. december 1954, ko so se zbrali mladi Slovenci in skupno poskusili ustanoviti klub, kjer bi se srečevali, se poveselili in ublažili tiho, v srcih skrito domotožje?

Iz tega dogovora o ustanovitvi kluba je bil 19. decembra 1954 sklican ustanovni občni zbor, ki je bil v dvorani na Theodore Street, St. Albans in ustanovljen je bil Slovenski klub Melbourne. V arhivu so shranjeni vsi zapisniki, ki dokazujojo o požrvovalnem delu nekaterih Slovencev pri prirejanju plesnih in kulturnih večerov, kakor tudi športnih tekmovanj, izletov in piknikov. V zapisnikih zvemo tudi o zbiranju denarja za pomoč družinam v nesreči, kakor tudi zbiranju za dobrodelne namene.

Mnogi med nami so že pokojni, pa vendar: Društvo je raslo, se razvijalo. Bila so težka, pa tudi uspešna leta delovanja kluba. Kljub vsemu je društvo nudilo tisto domačnost, slovensko besedo, slovenske navade in običaje, po katerih smo vsi hrepneli.

Odbor Slovenskega društva Melbourne se je na pobudo člana in pododbora za „Zlati jubilej“ odločil, da se bo Zlati ljubilej slavil vse leto 2004.

Že 6., 7. in 8. februarja 2004 bomo imeli razstavo likovne umetnosti in razstavo domače obrti. Uradna otvoritev bo 6. februarja ob 6 uri zvečer. Razstavljalbo bo nad 30 razstavljalcev. Če želite razstavljati, lahko pokličete Iva Leberja ali Magdo Pišotek.

Že danes vas vabimo na to razstavo.

Več o sami rastavi in drugih prireditvah bomo poročali v prihodnje.

Milena Brgoč, predsednica SD Melbourne

20 let slovenske cerkve v Figtree

SLOVENSKO-AVSTRALSKI klub Planica iz Wollongonga je v nedeljo, 23. novembra 2003, praznoval dvajsetletnico kulturnega delovanja. Ob 5. uri popoldne smo se zbrali v naši cerkvi vseh svetih za slovesno sveto mašo, ki jo je daroval naš škof msgr. Peter Ingham skupaj z našimi duhovniki patrom Valerijanom in p. Filipom. Pridružil se namje tudi zlatomašnik, minoritski pater Martin Vidovič, ki je bil v tistih dneh na obisku v Avstraliji. Predsednik kluba Ivan Rudolf je pozdravil škofa in vse navzoče ter se zahvalil p. Valeriju in p. Cirilu za vso podporo, ki smo jo bili deležni pred dvajsetimi leti, ko se je klub odločil, da kupi od anglikanske skupnosti cerkev, dvorano in hišo. Gospod Ivan je v pozdravu povedal, da je naša slovenska skupnost

požrtvovalno delo, Barici Brodnik, Andreju Žičkarju in Vesni Hatežič ter pevkam za lepo petje, mežnarju Hansu Konradu za skrbno mežnarjenje, Terezi Kropič, Margaret Hatežič in vsem tistim, ki radi prisikočijo na pomoč pri klubu. Upajmo na srečo, zadovoljno prihodnost veselo snidenje in zadoščenje. Narodne noše so nas vse poživile. Prisrčen pozdrav vsem. Živio!

Ivana Žabkar

Čestitke slovenskemu občestvu v Wollongongu in Illawarri ob 20- letnici blagoslovitve vaše prelepe cerkvice vseh svetih in ustanovitvi vašega središča. Ponosen sem, da sem lahko z vami in ob vas doživil začetke in rast. Sprejmite iskrene čestitke in prisrčne pozdrave in se še naprej radi srečujte ob vseh svetnikih, Mariji Pomagaj in sv. Frančišku Asiškemu. Bog živi predsednika Ivana Rudolfa, člane odbora in kluba in celotno slovensko skupnost ter vaše prijatelje, ki radi prihajajo med vas!

pater Ciril A. Božič

med najmanjšimi skupnostmi v Wollongongu in Illawarri, smo pa delavni in složni. Zato smo lahko pred dvajsetimi leti ustanovili slovensko središče v Figtree. V zadnjih dvajsetih letih je mnogo naših prijateljev, očetov in mater, sestra in bratov odšlo v večnost. Pogrešamo jih in danes se jih spominjamo ter zanje molimo, je v pozdravu povedal predsednik Ivan.

Po slovesnosti v cerkvi smo bili povabljeni v klub na večerjo, kjer nam je Marinka Rudolf ob pomoči sodelavk postregla z večerjo in sladko zakusko.

Naš klub ni številjen. Okrog dvesto slovenskih družin živi v Wollongongu in okolici, okrog sto se nas je zbralo v cerkvi, ki smo jo napolnili. Naj gre zahvala vsem našim duhovnikom in gospodu škofu za slovesen obred naše obletnice, predsedniku Ivanu Rudolfu in njegovi družini za vso dolgoletno

Zvonko Groznik, Anna Jaklič, Ivan Rudolf.

Bog je odgovor na vsa naša trpljenja in preizkušnje

Pišem Vam iz Wodonge v Viktoriji. Mami sem pomagala pri pospravljanju hiše in sem prišla do teh papirjev, ki Vam jih pošiljam. Najprej je kopija dokumenta izpustitve iz zapora, naslednje pa je njen razmišljanje na sveti večer v zaporu. Zamislila sem se ob prebiranju teh vrstic nad trpljenjem, ki so ga izkusili mnogi v času vojne in nad tistimi, ki so izgubili svoje življenje. Mislim, da poznate mojo mamo **Katarino Serbinek**, ki živi v North Wodongi. Bog je odgovor na vsa naša trpljenja in preizkušnje. Ko gledam na življenje svoje mame, vem, da jo je le Bog lahko pripeljal tako daleč. Morda bo njena misel komu pomagala, da se bo zamislil, kako živi, še posebej našim mladim. Bog Vas blagoslovi.

Brigita Hore, Wodonga, VIC

SVETI VEČER V ZAPORU

Utrjeni in premraženi pod stražo mrkih paznikov,
v dežju in blatu delamo cesto sredi slavonske ravni.
Utrjeni do smrti, vendor nas pazniki neusmiljeno priganjajo,
kakor da hočejo danes narediti vse.
Ali so to ljudje ali živina?

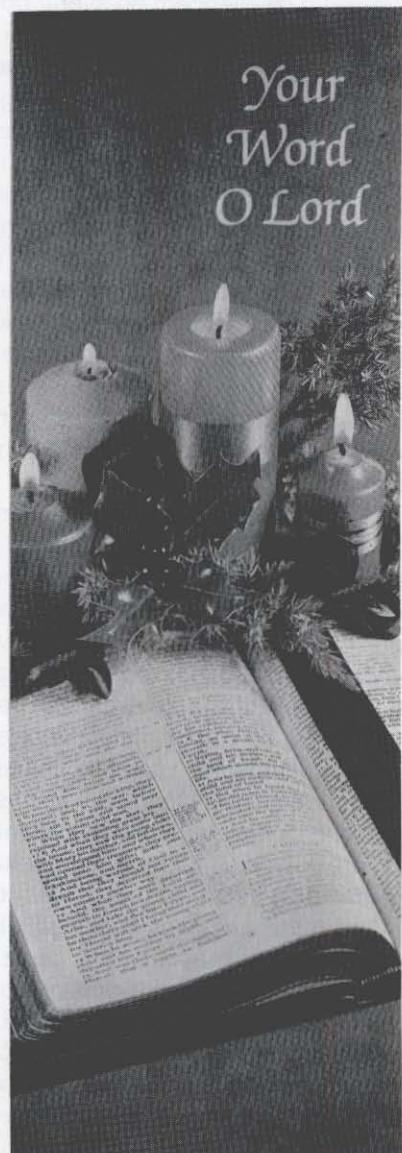
Tam daleč nekje pa se slišijo zvonovi,
tako lepo in milo, da nam je v tej strahoti
le lepo pri srcu.
Kaj je danes? Zakaj zvonovi tako skrivenostno pritrkujejo
in zvezde vse topljeje sijejo...?

Nežno kakor harfe spev pa se preliva v srcih naših:
»Mir ljudem na zemlji in slava Bogu na višavah!«
Danes je sveti večer...
A oni, ki tega ne poznajo,
nas še težje mučijo.
Krog nas le tema je in strah,
vendor Ti novorojeni nam daješ moči,
da lahko prenašamo strahote onih,
ki Te ne priznavajo.

Hrepenenje je v mojem srcu, kljuje kot kragulj,
da še huje žge bolest, teži, mori.
Le enkrat še poklekнем naj
k Božjim jaslicam doma,
naj enkrat še zvon domači mi zapoje.

Ko vse že mirno spi in noč razgrinja krila,
tema vleče se preko slavonskih ravnin,
se v temnih ječah sliši spev melodij:
SVETA NOČ, BLAŽENA NOČ.

Tam daleč nekje pa se sliši mili glas zvonov
kakor glas rajske strun...

Iz Kraljičine dežele

Iz Kraljičine dežele bi vam rad poročal o veselih dogodkih, obiskih, srečanjih in jubilejih.

V nedeljo, 9. novembra 2003, smo imeli na slovenskem hribčku Planinke obisk gostov iz Slovenije.

Naj omenim najprej častitega gospoda dekanja MARTINA PUŠENJAKA – župnika župnije Ljubno ob Savinji, po rodu iz Velenja, ki je tudi zastopnik Rafaelove družbe. Razložil nam je o delovanju RAFAELOVE DRUŽBE, ki pomaga slovenskim izseljencem po svetu, posebno sedaj, ko je nastala potreba pomoči rojakom v Argentini. Težave in problemi izseljencev niso samo v posledicah ekonomske krize v Argentini, ampak tudi zato, ker so mnogi izgubili denarne prihranke, vložene v tamkajšnjih bankah in pa tudi v nepripravljenosti in nerazumevanju slovenske vlade do svojih ljudi - izseljencev, ki so se znašli v težavah.

Med nas je prišel tudi častiti gospod IVAN KOREN - župnik v Teharjih pri Celju, ki nam je prinesel pozdrave iz Slovenije in kartice s sliko teharskega spomenika. Teharje nosijo težo obremenjene zgodovine slovenskega naroda. Posledice in bolečine te hude povojske tragedije se še vedno vidijo na ljudeh, ki jih čutijo in poznajo.

Pater MARTIN VIDOVČ - minorit, je bil že leta 1974 (pred 29 leti) v Brisbanu z ansamblom MINORES. S patrom smo obujali spomine na tiste vesele dneve njihovega gostovanja med nami. Pater Martin sedaj je župnik v Gradcu v Avstriji in je ravnokar obhajal 50 letnico mašniškega posvečenja. Ta novica jubileja je bila za nas toliko bolj pomembna, saj nas spominja veselega srečanja z njim v mladih letih - ob priliki koncerta Minores v Brisbanu. S patrom Martinom je prišel tudi njegov prijatelj in dolgoletni pomočnik Stanko Kunstek, ki ima bratranca Vladimira Strašeka v Lightning Ridgu. Oba sta se odločila, da sprejmeta Vladimirjevo povabilo in ga obiščeta v tem oddaljenem mestu, da spoznata zanimivosti kraja in pa njegov rudnik opalov.

Obiskal nas je tudi pater BORIS MARKEŽ – prokurator in definitor slovenske frančiškanske provincie. V Avstralijo je prišel kot zastopnik provinciala frančiškanov patra Staneta Zoreta - ob priliki praznovanja 35- letnice blagoslovitve slovenske

cerkve sv. Cirila in Metoda v Kew in 30- letnice sv. Rafaela v Sydneju. Vodil je tudi jubilejno praznovanje zakoncev v Merrylandsu, ko so se spomnili tudi 40- letnice prihoda patra Valerijana in 5- letnice patra Filipa v Avstralijo. Pater Boris je tudi osebno praznoval 25- letnico svojega mašniškega posvečenja. Obema jubilantoma sta v imenu tukajšnje slovenske skupnosti čestitala sestrica Zala in njen bratec Mathew Skrbis ter izročila šopke avstralskih rož. Pri tem moram omeniti spretnost Miriam Klemen pri organiziranju tega praznovanja, kakor tudi pridne kuharice v društveni kuhinji, ki so za številne udeležence pripravile dobro kosilo.

Seveda pa ne smem pozabiti našega patra Valerijana, ki nam je pripeljal goste iz domovine in tudi vodil slovesno sveto mašo. Primerno tej slovesnosti smo bili deležni tudi zelo poučne pridige, ki jo je imel pater Martin Vidovič, ko nam je lepo razložil pomen evangelija in beril stare in nove zaveze ob priliki uboge vdove, njenega popolnega zaupanja v Boga in Jezusovi popolni predanosti volji nebeškega Očeta.

Obisk gostov iz Slovenije nam je poživil nedeljsko srečanje naše slovenske skupnosti v Brisbanu. Na to nedeljo v novembru se redno zberemo po maši pri znamenju - kapelici Marije Pomagaj, kjer skupno molimo za vse pokojne, ki so umrli v tukajšnji državi Queenslandu, kakor tudi za pokojne sorodnike v domovini. Čeprav se število imen pokojnih na znamenju vedno veča, se nas je tokrat zbral veliko, tako, da smo napolnili dvorano.

Ob tej lepi skupini gostov iz Slovenije in patra Valerijana iz Sydneja ter praznovanju jubilejev, smo tudi mi doživelj svojevrsten rekord, saj je bilo prvikrat v skoraj 50 letnem obstoju društva Planinka, da je maševalo pet slovenskih duhovnikov skupaj. Tukaj smo srečni, če nas eden slovenski duhovnik obišče petkrat na leto. Naslednji obisk duhovnika nam je obljudljen za drugo leto - na prvo nedeljo v januarju 2004.

Pošiljam Vam risbo v pogled, kakor tudi razlago slike, oziroma imena, ki je bilo že lani objavljeno v društvenem glasilu. Meni se zdi to delo pokojnega gospoda Mejača zelo lepo in zanimivo.

Upravni odbor društva Planinka je v novem tisočletju prilagodil ime društva Planinke novim potrebam sedanjega časa. Sedaj se društvo uradno imenuje: Bocce Centre Planinka Logan City Inc.

Novemu imenu se je moralno prilagoditi tudi naše glasilo in društveni znak. Bivša oblika našega znaka je v mapi naše Kraljičine dežele vsebovala samo slovenski motiv, ki nam ga je narisal pokojni arhitekt Cveto Mejač. Sedaj pa se je originalnemu slovenskemu motivu pridružil balinar, ki v okviru mape Queenslarda poudarja balinanje kot značilnost našega društva. Tako je v liku queenslandske mape združen slovenski motiv in balinarski šport. Marsikdo je lahko že tudi opazil novo tablo, ki je vzidana pri vhodu glavnih društvenih vrat z napisom novega društvenega imena. Lepo sezidani vhod nam je zgradil Romano Bukarica. Stari leseni obod je po 25 letih že odslužil, saj je bil tudi prenizek za nove moderne avtobuse. Novo zgrajeni cestni vhod nasproti BP garaže pa nudi dostojno predstavo novemu okolju. Zgrajeno je novo cestno omrežje z novim lokalnim vhodom, ki nam nudi večjo varnost. Novo ime nas tako predstavlja tukajšnjemu svetu preko balinarskega športa, ki se tukaj dobro uveljavlja, saj je vedno bolj poznan kot Bocce club. Naše slovensko društvo Planinka pa je obenem postalo center balinarske panoge v tem delu Avstralije - Logan Cityju.

Poročati moram še o eni smrti tukajšnjega rojaka. V torek, 4. novembra 2003, je na svojem domu umrl za rakom **ADOLF KOLEDNIK**. Pokojni je bil rojen 22. aprila 1930 na Ptuju, kjer se je izučil za sodarja. V Avstralijo je prišel leta 1958 in se najprej naselil v Melbournu, kjer je 16 let delal bolnišnici za umsko prizade otroke. Nato pa se je leta 1991 z ženo Marijo preselil v topli Queensland. Adolf je bil poznan med nami kot mož beseda, pošten in miroljuben človek. Od pokojnega Adolfa smo se pred upepeljenjem poslovili v soboto, 8. novembra 2003, pri pogrebni maši, v njegovi farni cerkvi sv. Pavla v Woodridgu, ki jo je daroval tamkajšnji župnik Fr. David J. Batey. Adolf zapušča tukaj vdovo ženo Marijo ter brata in sestro v Sloveniji. Marija se vsem, ki so pospremili njenega moža na njegovi zadnji poti, iskreno zahvaljuje za lepo udeležbo, tolažilne besede in molitve.

Mirko Cuderman, Mt. Mee, QLD

Pravica do življenja

V soboto, 13. septembra 2003, je bila organizirana v Melbournu javna demonstracija za pravico do rojstva nerojenih otrok. »Right to Life« je bila ustanovljena v Melbournu leta 1970 kot posledica sodniškega odloka sodnika Menhenita v Viktoriji. Ta odlok se imenuje »Menhenit ruling«. Sodnik je odločil, da kjer nosečnost ogroža življenje, telesno ali duševno zdravje matere ima ona pravico, da se nosečnost prekine. Dva zdravnika morata potrditi, da nosečnost ogroža duševno in telesno zdravje matere. Na žalost imamo v Avstraliji letno okrog 100 000 splavov, za katere brezvestni zdravniki potrdijo in Medicare plača za ubijanje nedolžnih, še nerojenih otrok. Katoliška Cerkev v Avstraliji se bori ne samo za pravice še nerojenih otrok ampak tudi za pravice ostarelih bolnikov, za katere brezvestni zdravniki in borilci za evtanazijo zahtevajo pravico samomora. Demonstracij se je udeležilo okrog 2000 ljudi, tu so bili predstavniki Cerkve in različnih političnih organizacij. Vzroki splavov so različni. Velikokrat so vzrok spolnih izživljajanj neporočenih in pa želja poročenih, ki nočejo biti obremenjeni z otrokom, materialistični duh in pomanjkanje vere med ljudmi.

»Right to Life« je organizacija, ki se bori za pravice nerojenih otrok. Prej ali slej bodo ljudje spoznali, da je umor lastnega otroka v nebo vpijoče dejanje.

Danes v Avstraliji ščitijo drevesa, kite in druge živali, nikjer pa ni zakona, ki bi ščitil nerojene otroke. Prav je, da molimo, da parlamentarci spoznajo pravico nerojenih in jih z zakonom zaščitijo.

Marko Zittergschlager, St. Albans, VIC

Dragi Adi Falež za rojstni dan

Pri Adi je vedno toplo za vse,
nikdar vroče, nikdar hladno.

Adi se nikamor ne mudi,
ko ji zaupamo misli,
radosti in bolečine.

Zato, draga Ada, Te imamo vsi radi.
Želimo Ti še mnogo veselih in zdravih let,
da bomo v Tvoji bližini
praznovali življenje.

Cilka Žagar, Lightning Ridge, NSW

Romanje v Medjugorje

Bil je vroč poletni dan, 17. julija 2003, ko smo se Tilka, Valentin in Lenti Lenko, Marija Anžič in Matej Balažic dogovorili, da poromamo v Medjugorje. Mi štirje smo preživljali dopust v Sloveniji. Mateja smo naprosili za našega šoferja. On živi v Ljubljani. Ob drugi uri zjutraj smo krenili na pot iz Križa pri Komendi, kjer smo trenutno takrat mi živelji pri teti Rezki, kot smo jo vsi klicali.

Celih 18 let je preteklo, preden sva mogla z Lentijem izpolnit zaobljubo, ki sva jo sklenila v bolnišnici Epworth v Melbournu pred zadnjo operacijo očesa. Vid je na desnem očesu Lentij izgubil pred časom, ko njegov zdravnik pač ni imel srečne roke. Ko je tudi na levem očesu že po treh operacijah zopet nastal problem, je Lentij izgubil zaupanje v zdravnike. Bila je ura 10 zvečer, ko se ni mogel odločiti še za eno operacijo. Bil je star že 12 let in je mogel tudi sam odločiti, kaj hoče. Zdravnik je trdil, da bo brez zdravniškega posega ostal vid le še kakšen mesec ali dva. Imel je namreč 'detached retina'. Priporočila sva se Mariji v Medjugorju in rekla, da če Bog da, da vid ostane, bova poromala na Križevac. Naslednji dan je zdravnik uspešno opravil operacijo. Vid je ostal, čeprav samo malo. Midva pa vse do letos oblube nisva mogla izpolniti. Takoj, ko sva z možem Valentynom prišla 13. junija v Slovenijo, sva želela, da se pridružimo romarjem z avtobusom iz Ljubljane ali Maribora. Zaradi prevelike vročine v juliju romanj niso organizirali. Ko sem to potožila na srečanju Slovencev na Brezjah naši misijonarki Mariji Anžič, je ona takoj rekla: »Bi pa še jaz šla in bi lahko skupaj potovali z avtom.« Pridružil se nam je še Matej Balažic in smo dogovorili za 17. julija 2003.

Potovali smo čez Gorjance. Prestopili hrvaško mejo v Metliki in se za kratek čas ustavili za zajtrk in kosilo. Potovali smo po opustošeni hrvaški deželi preko Karlovca, Plitvic, Knina, Sinja. Prestopili smo

bosansko mejo in srečno prispeti v Medjugorje ob eni uri popoldne.

Naša prva pot je bila v cerkev k Mariji. Molili smo zbrano za vse svoje namene in za vse avstralske Slovence. Zatem smo našli prenočišče pri zelo prijazni družini in se malo okrepčali. Ob tretji uri popoldne smo se Lenti, jaz in mož Valentijn napotili na Križevac. Bilo je vroče ali naša želja je bila, da pridemo na cilj. Stopinje so ob tem križevem potu do Križevca zelo nesigurne, saj ni drugega, kot samo kamenje. Končno smo le prišli do križa vrh hriba (**fotografija levo**)! V tihi molitvi smo se zahvalili Bogu in medjugorski Mariji za dar oči! Pot navzdol je bila za Lentij zelo naporna. Morali smo hiteti, da smo pravočasno prišli nazaj do cerkve k maši ob sedmi uri zvečer. Občutek sreče lahko človek le doživi, ne da se to napisat. Pri maši je bilo okrog oltarja nad 20 duhovnikov. Na oglasni deski smo prebrali, da bo drugo jutro maša v hrvaškem jeziku ob pol osmih zjutraj. Domenili smo se, da bomo pri tej maši. Ljudje, ki so nam dali stanovanje, so bili zelo vladuni in prijazni. Gospa nam je zelo lepo postregla. Tudi zajtrk nam je pripravila.

Pred mašo sem jaz želela opraviti spoved. Takoj, ko stopim v cerkev, je na prvi spovednici pisalo 'Hrvatsko'. Stopim v spovednico in se opravičim, da ne govorim tega jezika najboljše, ker sem Slovenka. Spovednik mi odgovori: »Saj sem tudi jaz Slovenec!«. Bog je poskrbel, da sem lahko tako daleč od doma opravila spoved v slovenskem jeziku. Zame je bil to vidni čudež.

Podali smo se zopet na dolgo pot nazaj. Ustavili smo se ob Plitvičkih jezerih in si ogledali lepote tega kraja. Pozno zvečer 18. julija 2003 smo se vrnili domov, ker je imela Marija Anžič naslednji dan druge obveznosti. Hvala ti, Marija, da si nam pomagala izpolniti to zaobljubo. Hvala tudi Mateju, ki nas je tako srečno vozil. **Tilka Lenko, Melbourne**

Hčerka o svojem očetu

Spoštovana Marija,
pošiljam vam lep članek za Matico mrtvih. Če želite vedeti še kaj več o tem, kar vprašajte me.

Obenem se zahvalim za članek, ki ste ga objavili v MISLIH o mojem pohodu do Mackaya.

Marjan Lauko, QLD

Danes, 21. novembra 2003, sem prejel po pošti naslednje pismo, ki je pisano v angleščini in tako ga tudi ponatisnem:

Dear Marijan!

Here is a small letter that you requested from my mom. I probably went into great detail. I really don't know what you wanted, but I hope it helps. I would greatly appreciate it, if you do publish anything on my father, if I could get a copy. Thank you. You could send it to my mum.

"THE LIFE OF MY DAD"

ALOJZ ANTON ŠKOF born May 8th 1930, died October 8th 2003.

Born in Muta, Slovenija, married and had two daughters, Milena and Tanya. As times were tough after the war, he decided to pack his family and go across the border, to pursue a better life, with only the key to their place and 20 Dinars in his pocket. On October 27th 1957 at 6 o'clock in the morning we crossed the border and arrived that evening in Austria. Arrived in Melbourne, Australia on the ship Aurelia in 1958. It was a very hard life at the beginning with two children. He decided to get some education and got a ticket for a tool and dye maker, for which he worked until the family decided to pack up again, this time not for a better life, but something different. He decided to go to Vancouver, Canada in 1970, for he so much loved the mountains, where he and mum spent many years hiking and skiing. He quickly built himself a wonderful life, where he continued to work as a tool and dye maker for 'EBCO'. His daughters married, giving him some wonderful grandchildren, who later on would give him three beautiful great-grandchildren.

One more time he packed himself up for yet another adventure - back to Australia. For nine months he travelled from the top end of Queensland to the bottom of Victoria and to the harsh outback, to the opalfields then back to Canada, only to tell his family and friends that he will return to Australia to retire.

In 1989 he settled on the Sunshine Coast, Queensland, what he called 'paradise'. Lived there for about 13 years and then moved to Coodanup, south of Perth, Western Australia, where they lived for 18 months, only to find he had a tumor on the brain. He fought one surgery, five months later another, until sadly on October 8th 2003 at 11pm he died peacefully in Peel Campus Hospital, Mandurah.

He will be greatly missed by everyone he touched. A man of many trades, gentle and loving, full of life and laughter and most of all loved his family.

Milena Logan, daughter

Dear Milena,

Your loving words, your love for your father, have indeed touched my feelings and I am sure the feelings of everybody who knew him. I have known him for many years and could not find more appropriate and better words to describe him. With loving daughters like yourself and Tanya, a wife like your mum, I am sure he left this abode in peace. Love and Peace to you, Tanya and your mum Maria.

Marijan Lauko

Novice iz Newcastla

Preteklo je kar nekaj časa, odkar smo se zadnjič oglasili iz Newcastla, zato Vam pošiljam nekaj novic, ki so žalostne, saj nas je od julija naprej za večno zapustilo kar nekaj rojakov. **ANDREJ PICHLER**, ustanovni član Slovenskega društva «Tivoli» v Newcastlu in njegov prvi blagajnik (brez denarja), je umrl v John Hunter bolnišnici, 21. avgusta 2003. Kratek čas je preživel v domu za ostarele, kjer je padel in si zlomil gornji del noge. Moral je na operacijo, od katere se ni več opomogel.

Andrej se je rodil 10. septembra 1911 v Domžalah. Poročil se je s Hermino, rojeno Premk iz Mengša. Tako po končani vojni se je nekega dne vrnil domov in našel zaklenjeno in zapečateno hišo, družine pa nikjer. Sosedji so mu povedali, da je prišel tovornjak in odpeljal družino v neznano. Iz lastne dravnice je ukradel kolo in se podal na pot iskanja in upanja. Pot ga je vodila v Avstrijo, kjer je našel družino v taborišču blizu Lienza. Junija 1949 so Pichlerjevi prispevali v Avstralijo z ladjo Anna Salem.

Andrej se je zaposlil v železarni 17. decembra 1949 in družina si je ustvarila prijeten dom v Merewetherju.

Andrej je bil skrben mož in oče. Zelo je bil ponosen na svojo internacionalno družino, saj sta bila sin Andrej in hčerka Marta rojena v Sloveniji, sin Peter v Avstriji in hčerka Veronika v Avstraliji. V slovenski skupnosti sta bila Andrej in Hermina zelo znana in aktivna. Andrej je rad pel in bil dobre volje. Več let je bil član društva »Tivoli«. Čeprav smo že dalj časa opažali, da so njegove moči vedno hitreje pešale, je njegova smrt prizadela slovensko skupnost. Isto kot družina ga bomo tudi rojaki zelo pogrešali. Hvala, ti Andrej, za tvoje delo za dobrobit nas vseh. Pogreb katerega se je udeležilo veliko Slovencev in p. Filip, je bil na livadnem pokopališču v Sandgatu 27. avgusta. Pokojni zapušča ženo Hermino, otroke Andreja, Marto, Petra in Veroniko ter vnuke in pravnukinjo Daniello.

V petek, 29. avgusta 2003, je Pichlerjevo družino prizadela še ena smrt. Iznenada je v 63 letu starosti umrla žena starejšega sina Andreja. Poleg moža je zapustila sina Marka, hčerko Jennie in vnukinjo Daniello. Pokopana je na istem pokopališču kot njen nast Andrej Pichler.

Nekaj osmrtnic smo našli v dnevnih časopisih. Ker se pokojni niso družili s slovensko skupnostjo, so podatki zelo skromni.

RAZBORŠEK ERNIE je umrl 23. julija 2003. Pokopan je bil 28. julija 2003 na Macquarie Memorial Park pokopališču, Ryhope (novo pokopališče za Newcastle in okolico). Njegovi že pokojni starši so hodili na slovenske prireditve, ko se je slovensko društvo ustanovilo leta 1958. Zapušča ženo Venetto in hčerko Angelo z družino.

FRANC KOSTRIN je umrl 27. julija 2003, star 64 let. Znano nam je, da je že nekaj časa bolehal na srcu. Drugi podatki nam niso znani.

LILLIAN HUBBUCK, najmlajša hčerka pokojnega Vinka in še živeče matere Milene Erzetič, je umrla 17. avgusta 2003, stara 50 let. Nekaj dni pred smrtno je imela strašen glavobol, potem je padla v nezavest in se ni več prebudila. Pogreb je bil 21. avgusta na Macquarie Park pokopališču, Ryhope. Zapušča moža Alana z družino, mamo Mileno Erzetič, ter brata Alberta in sestri Josephine in Sonjo z družinami. Podatke nam je posredoval g. Karl Meze.

Počivajte v miru in Bog vam daj večni pokoj!

Slovensko društvo »Tivoli«, Newcastle, je bilo 19. oktobra letos staro 45 let, kar smo sicer skromno proslavili ob priliki letnega občnega zборa. Čeprav se naše vrste vedno bolj redčijo in bolezni zahtevajo svoje, smo še vedno ponosni in veseli, da društvo po tolikih letih sploh še obstaja. Še vedno radi pridemo skupaj, da pokramljamo v domačem jeziku in še tudi kaj lepega zapojemo. Slovenska beseda in pesem sta nam še vedno najljubši. Zelo radi pomagamo drug drugemu in poskrbimo s prevozi za naša srečanja.

Pred nami so božični prazniki. Rojakom širom Avstralije želimo blagoslovjene praznike ter veliko medsebojnega razumevanja, spoštovanja, zdravja in ljubezni. Bog vas živi!

Maria Grossman, Newcastle, NSW

Zlati venec Planinke v Brisbanu

Prvi VENEC – vestnik slovenskega socialnega društva 'PLANINKA' v Brisbanu – je zložil, tako piše v naslovni, S. Sivec v februarju 1956 (tako bo verjetno, ker je zadnja številka zgleda popravljena iz 5 na 6, toda ob koncu pravi, da bo društvo priredilo naslednjo zabavo na velikončni ponedeljek, 2. aprila 1956) – torej je bilo to v letu 1956. **Stanko Sivec**, pravi sedanja predsednica Marica Podobnik, je njihov zlati član, saj plačuje članarino vseh 50 let.

Povzeli bomo nekaj bistvenih stavkov iz te prve številke Venca, ki jih je zložil Stanko:

»Slovensko socialno društvo 'PLANINKA' v Brisbanu je ob svoji prvi obletnici ustanovitve izdalo za svoje člane prvo številko vestnika 'VENEC'. Društvo namerava po vestniku obveščati svoje člane o društvenem stališču, prireditvah, zabavah, dohodkih, izdatkih, prosvetnem in socialnem delu, ki ga izvršuje med rojaki...«

Sledi ZAHVALA ter nato NAMEN:

»Še sedaj, ko slovensko socialno društvo 'Planinka' stopa v drugo leto svojega obstoja, je še nekaj članov, ki še ne vedo, kakšen je namen našega društva. Zato društvo obvešča preko 'VENCA' svoje člane o velikem namenu, ki si ga je začrtalo ter se vladno priporoča članom, da bi sodelovali pri izvrševanju dela, da bi ob drugi obletnici mogli pokazati lepe uspehe. Namenski društva 'Planinka' je:

- 1) Da smo Slovenci v Brisbanu in okolici čim bolj povezani med seboj.
- 2) Da si medsebojno pomagamo v stiski in nesreči.
- 3) Da novodošle rojake spoznavamo z načinom avstralskega življenja.
- 4) Da od časa do časa pritejam slovenske zabave.
- 5) Da mislimo na gradnjo SLOVENSKEGA DOMA v Brisbanu, odkoder bi nadaljevali prosvetno, kulturno in socialno delo.

PRIREDITVE

...Društvo 'Planinka' je priredila v prvem letu svojega obstoja osem slovenskih večerov, ki so vsi lepo uspeli. Vsak, ki je prišel na zabavo, se je počutil nekaj ur, kakor da se je znašel v svojem domačem kraju. Čula se je slovenska beseda in zadonela slovenska pesem, tako, da smo pozabili na svoje vsakdanje skrbi. Mnogo novih rojakov spoznamo na naših zabavah, kateri delijo isto usodo v novem kraju, kakor mi. Mnogi želijo, da bi bile zabave bolj pogostoma.

PRVE BRAZDE

Dobro bi bilo, da omenimo, da smo imeli Slovenci v Brisbanu tri slovenske večere že pred ustanovitvijo društva 'PLANINKA'. Te tri zabave smo priredili skozi leto 1954. V mesecu novembra istega leta smo izvolili odbor, kateri ni obstojal pod imenom in tudi ni imel svojih pravil... Predsednik tega odbora je bil g. Ciril Vuga... Uspehi so bili izvrstni, vse je kazalo dobro, ali na žalost je čez dva meseca in sicer v začetku januarja 1955 prišlo na sestanku do velikega nesoglasja med odborom, kar je uničilo vse dotedanje uspehe. Odbor ni imel pravil, da bi se po njih ravnal ter preprečil nesoglasje. Konec istega meseca se je ustanovilo društvo 'PLANINKA' v George St., Brisbane, kar na ulici, samo dva človeka sta prišla skupaj: S. Sivec in M. Rakuščec. Pravila so se isti dan spisala, plačajoči člani so postali s prvim marcem...

ZAČASNI ODBOR:

...Sedanji začasni upravni odbor sestavlja sledeči člani: a) Predsednik Janez Primožič, b) Podpredsednik Franc Grčman, c) Tajnik Stanko Sivec, d) Blagajnik Ciril Vuga.«

Tako v Vencu leta 1956. Glas Planinke pa je v decembru 2002 pisal, da v tem času praznuje brisbandska skupnost petdeset let združevanj – zlati jubilej: "Dokument iz leta 1952 nam priča o prvem

sestanku, ki se je vršil 27. oktobra 1952 v svrhu zbiranja prispevkov za prvi zabavni večer."

Sedanja predsednica društva Planinka Marica Podobnik vabi skupaj z upravnim odborom na praznovanje zlatega jubileja društva na Planinko v soboto in nedeljo, 28. in 29. februarja 2004. Kljub raznim nejasnostim glede točnega datuma ustanovitve društva bomo lahko zadovoljno in veselo praznovali: Slovenska skupnost v Brisbanu deluje organizirano vsaj že 50 let. In če je Stanko Sivec februarja 1956 zapisal: »Še sedaj, ko slovensko socialno društvo 'Planinka' stopa v drugo leto svojega obstoja,...« potem bo veljalo, da bo društvo leta 2006 stopilo v 52. leto svojega obstoja. Hvaležni smo Stanku in seveda vsem članom, ki ste skozi vsa leta podpirali društvo s svojim delom, denarjem in časom, ki ste ga darovali za našo skupno stvar. Ne bomo pozabili tudi vseh naših pokojnih članov in priateljev.

Dobrodošli na slovenskem hribčku Planinke na Cornubiji!

Marica Podobnik, predsednica Planinke

Pozdrav iz Nadobe

Najprej se iskreno zahvaljujem za redno pošiljanje Misli. Vedno jih z veseljem preberem. Po obisku v Avstraliji pred tremi leti čutim s Slovenci iz Avstralije osebno povezanost in hvaležnost.

Hvala tudi tistim, ki so darovali za naš misijon. Z veseljem sem prebral tudi Marijin opis obiska v misijonu, kjer je nekoč delovala. Oživljanje spominov na kraju samem je gotovo posebno doživetje. Prav zanima me, če se bom po nekaj letih, ko bom zapustil Afriko, lahko vrnil nazaj in podoživil isto resničnost iz časovne oddaljenosti.

Z Milanom se boriva. Sedaj sva zopet oba zdrava, prej pa je Milan imel kar nekaj težav: najprej z glrom, potem pa je prišla se močna malarija. V župniji je tudi kar nekaj težav. Vse to vpliva na človekovo psihologijo, slednja pa na telo.

Pri nas je praznik vseh svetih potekal v veliki revščini (skromen obisk vernikov) in preproščini (ko smo popoldne šli na pokopališče, kjer je edini grob, so ljudje kar med potjo trgali travo in cvetje, ki so jih dali na ta grob. Bilo je tudi nekaj majhnih kosov sveč, ki smo jih takoj po prihodu h grobu prižgali in položili na betonsko podlogo).

Revščina je težka in zlomi mnoge

posamezni in skupine v njihovem srcu in telesu. Ima pa tudi kakšno pozitivno posledico, kot recimo: skromnost, preprostost, nenarejenost, bistvenost v najnajnejšem vsakdanjega življenja in boja. O tem govorim zlasti, ko pomislim na ves blišč s svečami in rožami pred slovenskim praznovanjem vseh svetih.

Na začetku novembra se pri nas vreme spreminja: imamo zadnje padavine z močnimi vetrovi. Kakor vreme pa vihra tudi notranje razpoloženje, ki nosi vse barve od nemočne teme do novega upanja in tihega notranjega veselja.

Danes (nedelja) sem se z motorjem odpeljal v približno 40 km oddaljeno vasico, kjer sem mašeaval. Pot me je krepko pretresla, utrudila, opikala (visoka trava s tankimi bodicami je skoraj ves čas obdajala pot); pripravila mi je tudi dva lažja padca. Ob prihodu v prvo vas sem našel majhno krščansko skupnost, ki je s petjem pričakovala začetek sv. evharistije. Običajno so prišli z zamudo, danes pa so bili zbrani v lepem molitvenem vzdušju, ki je porodilo bogato doživljjanje evharistične skravnosti. To me je zelo razveselilo.

Pomašni stik z verniki je bil tokrat sproščen in katehist, ki so ga opikale ose, je izžareval veselje. Tako se je jutranji ton tesnobe in žalosti (mojega srca) prelil v veselo razpoloženje.

Druga vaška skupnost me je pravtako pričakovala: sprejeli so me s pesmijo in pripravljenostjo za poslušanje Božje besede. Malo jih je, a so bili danes izredno odprtji za Božje oznanilo. Govoril sem nekoliko o neizbežnosti smrti in o konkretni ljubezni, ki nas v veri učinkovito pripravlja na odhod z zemlje.

Po sv. maši sva s katehistom pojedla okusno koruzno polento s paradižnikovo in gombojevo omako, obogateno z ribami iz bližnje reke Lakeran. Preprosto in okusno je bilo. Danes ni bilo potrebno jesti z rokami, saj so mi dali na razpolago vilice. Med kosilom smo se pogovarjali o jamu (fr. l'igname), ki letos dobro daje in ga kmetje že začenjajo pobirati iz zemlje. Hranili ga bodo v posebnih kaščah, kjer bo lahko ostal vse do marca, če ga ne bodo prej pojedli. Tukaj v hribih (v nasprotju s kmeti iz doline) raje pridelujejo sorte krajšega in manjšega jama, saj obrodi v skoraj vsaki zemlji in ga je lažje pridelovati.

Nazaj grede sem se ponovno ustavil v prvi vasi. Tudi tukaj so mi ponudili kosilo: tokrat polento

iz drobnega prosa s paradižnikovo omako in kuhanimi jajci. Pri kosilu sta mi delala družbo dva katehistova sinova. Med pogovorom sem odkril, da je starejši sin Janez-Pavel ostal kar doma, ker nima denarja, da bi plačal šolnino za predzadnji letnik liceja. Gospod mi je takoj navdihnil misel, da mu bo potrebno pomagati iz fonda, ki so mi ga pomagali ustvariti dobri kristjani iz Slovenije. Jutri bo prišel (čez 40 km peš poti) iskat denar, ki mu bo omogočil vpis in nadaljevanje študija v Natitingouju, Bénin. Bogu hvala za dobre ljudi, ki pomagajo, da lahko pomagamo drugim. Janez-Pavel je bil res potrt, saj se je resno pripravljal na začetek šolskega leta z obdelovanjem bombažnega polja. Žal pa njemu (kakor tudi vsem ostalim kmetom iz iste vasi) bombaža že več kot pol leta ne plačajo. Zaradi neizplačila pobranega bombaža večina kmetov ni mogla kupiti umetnega gnojiva za polja. Tudi pridelek koruze je zato nižji. Približno 50 % otrok iz te vasi pa letos osnovne ali srednje šole ne obiskuje. "Bombaža nam niso plačali, zato nimamo sredstev za kritje šolskih potreb," slišim iz mnogih ust otrok, ali njihovih staršev. Revščina, oziroma nizka ekonomska zmogljivost ob vsakem nepredvidenem pomanjkanju brez odlašanja rodi posledice. Ali rečeno drugače: ko nekdo živi na robu normalnega in varnega preživljjanja, ga vsako nepredvideno pomanjkanje pritisne na skrajni rob, ali pa ga pahne celo čezenj.

Ostanimo nosilci upanja proti upanju in gradimo edinost v veri in ljubezni. Zelo topel pozdrav s prijaznimi mislimi in željami, podkreppljenimi z vsakodnevno molitvijo.

p. Pepi, Nadoba, TOGO

Dragi prijatelji misijonov!

Iskreno se Vam zahvaljujem za poslane znamke in obrabljene telefonske kartice, ki sem jih prejel tekom leta. Z vašo zavzetostjo in pomočjo se akcija še naprej nadaljuje. Prejmite prav prisrčna voščila za blagoslovljene praznike ter srečno in uspešno novo leto 2004.

Franc Saksida

Ulica Biasoletto 125, Trieste, Italija

On Christmas day we rejoice as we celebrate the birth of Jesus Christ

We gather as a community to acknowledge the coming of the Savior into the world, and to welcome Him into our hearts.

Our celebration begins before the Crib, where we see a representation of the wonderful event that took place two thousand years ago, when the Virgin Mary gave birth to Jesus, in the midst of the poverty and simplicity of a stable, because there was no room in the inn.

In our Crib, we see the different figures and recall the circumstances of Jesus' birth. We see the animals that are present at a very special event, which they could not grasp; but, at which, their presence would be noted for all time to come. We see the representation of an angel and of shepherds, and recall how the angel spoke to the shepherds, saying: "You have nothing to fear! This day, in the city of David, there is born to you a Savior, who is Christ the Lord".

Another figure in our Christmas Crib is Joseph, the betrothed of Mary, and the one who would be the foster father of Jesus. Joseph was the silent witness to the real identity of the Child; he knew that the Child had been conceived by the power of the Holy Spirit.

As we look upon Joseph, we cannot but marvel at Joseph's faith, his willingness to believe and trust in God. He obeyed the will of God, offering his support and love to Mary, and the Child.

Then we find Mary, the mother of the Child. As we see Mary kneeling in adoration before her Child, who is also her God, we are invited to reflect on the sentiments of her heart. For nine months, she carried the Baby in her womb. She was in constant communion with the Child, and fully aware of the import of this birth.

No one, neither the shepherds, nor the angel, nor Joseph, could fathom the identity of the Child the way Mary, His mother, could. She lived those

nine months in a communion of love and prayer with Jesus. And when the time came, she brought Him forth with immense joy.

Even though the Crib cannot depict Him, there was one more person that gazed upon the Child with love beyond words. It was His Father in heaven: the One to whom Jesus Christ was eternally related as Son, in the communion of the Most Blessed Trinity.

It was God the Father who sent His Son into the world, so that the Son could assume our human nature, and by His life, death and resurrection, save us from our sins. And so when the Father contemplated His Son lying in a manger, clothed in our human flesh, He was immensely satisfied because He knew that our salvation was under way.

The other individuals missing from the Crib are ourselves. But now we have arrived. We are here to contemplate and to adore the Son of God made Man. We have come here in order to accept Him as our Savior. To accept Jesus Christ is to accept His full identity, to acknowledge Him as true God – the Son of God; to acknowledge Him as true Man – the Son of Mary.

Finally, to accept Jesus Christ in the fullness of His identity as God and Man, as divine and human, is to accept Jesus Christ in others, in all those who share humanity with Him.

As we celebrate the birth of Jesus, let us also reflect on the true meaning of Christmas. We are celebrating not only the birth, but a lifetime, devoted to our salvation. Jesus did not take on our human nature to be born, but to live and die for our sins. The life of Jesus, rather than His birth, is the key to unlocking the secret of Christmas.

The secret of Christmas is not the things we do at Christmas time, but the Christmas things we do throughout the entire year.

Chris McKean, Melbourne, VIC

kotiček naših mladih

Y O U T H S E C T I O N

Živio!

I just got a few emails from my sister and her friends about their trip in Slovenia. They say that they like it "but it is like a jail".

Nobody told these girls that they were going to a picnic! Maybe it is hard and tedious but at least they are learning...

Learning Slovenian in Slovenia!

Only one year ago I was in Slovenia, trying desperately to communicate to the people that I come from Slovenia.

I remember once I was in a local shop having difficulty trying to pay for chewing gum. The price was said so quickly, that I had to ask again. I remember I spoke in a near perfect accent... so the lady believed that I was a local... one that was very hard of hearing... The funniest thing was she only found out that I was from Australia on the second last day, when she overheard me speaking to a fellow student about 'going back'. She was impressed that I had fooled her that long.

When I was in school, I remember on the first day just trying to fit in! I didn't want to cause a lot of excitement so I just blended in...

By the second day I was walking around like a movie star, having all these strangers come and

speak to me about Australia. It was nice, I liked it but at the same time I knew that I also had another purpose to coming...

Slovenian language classes were fun... to start off with, but then things got harder. The teachers gave me about a week grace before they started giving me my own 'special' homework to complete. It was tedious, boring and difficult but I was lucky I had quite a few people in the "dom" to help me though it (namely, girls).

The "Dom" was an interesting place. Although being a fun social centre for students, it also had a studious and disciplined atmosphere – which many despised. I'll be the first to admit I hated the food (which ran on a two week cycle – meaning that u had the same meal every fortnight) and the restricting freedom (certain hours where u have to be in your room – studying).

It seems that history has repeated itself with these three girls, all of their emails point to the initial "fun of it all" declining. I am sure that when they get back they will also be grateful, but for now realizing that they still have about two months left.

All the time I spent overseas was beneficial to me, no doubt and I wish I could do it all again. One thing I think that u have to do is put a positive approach on everything and then you'll enjoy it. Well the girls are spending Christmas in Europe... a beautiful experience and we are here 'cooking'! If you have any questions about anything I can help you with or an idea for a feature article... contact me on the email. **Merry Christmas everyone, and a Happy New Year!**

The Editor

misli_corner@hotmail.com

Krst nas napravlja za Božje otroke. Veselje Liama Andrew Dalziel, staršev Esther r. Durut in Petra (desno) ter botrov Audre McDonald in Davida Beljana.

JOHN SERRANO JE ZMAGAL NA NATEČAJU

Spoštovani pater Ciril in misijonarka Marija,
Lepo pozdravljeni! Želim Vam vse najboljše in
upam, da ste dobro. Prosila bi Vas, če je mogoče,
da objavite to mojo zahvalo.

Zahvaliti se hočem moji družini, sorodnikom
in vsem, ki so »volili« za mojega vnuka JOHNA
SERRANO za njegovo nagrado – oblikovanje
kovanca za 50 centov. Veseli in ponosni smo
njegovega uspeha. Pošiljam Vam informacije in sliko
Johna iz časopisa. Najlepša hvala pater Ciril in
misijonarka Marija. Bog živi. Lep pozdrav tudi p.
Borisu.

Slava Burlovič, Melbourne VIC

John Serrano, vnuk Slave Burlovič, učenec 6
razreda v St. Peter's Primary School v East Keilorju
v Melbournu, je zmagal na natečaju oblikovanja
kovanca za 50 centov med več kot 2500 oblikovalci.
Johnov zmagujoči kovanec bo vlit za zbiratelje
kovancev in po vsej verjetnosti tudi za redno plačilno
sredstvo. Johnova šola je ob njegovi zmagi dobila
ček za deset tisoč dolarjev od Royal Australian Mint.

Dvanajstletni John pravi, da je dobil navdih za
oblikovanje iz študija Avstralije in Aborigenov in je
upodobil živali, ki letajo po zraku, plezajo po drevesih
in hodijo po tleh. Natečaja sta se udeležila tudi dva
Johnova sošolca, ampak Johnova oblika je bila
nagrajena. Nekdanji nogometni igralec Garry Lyon
je obiskal šolo in razglasil Johnovo zmagu na To-
day Show TV kanala 9 v petek, 7. novembra.

John je bil seveda zmage zelo vesel: »Iz
veselja sem se udeležil natečaja in sem naredil

najboljše, kar sem znal. Hvaležen sem šoli za
podporo, družini in prijateljem, ki so preko interneta
glasovali zame.«

Kovanec bo vlit drugo leto v Canberra in John bo
takrat tam, da bo gledal, kako bo prvi kovanec prišel
iz tekočega traka.

Tudi Misli čestitajo mlademu ustvarjalcu, njegovi
družini in šoli. Hvala Vam, gospa Slava, za sporočilo.
Zgleda, da ima umetniško žilico po Vas, spoštovana
gospa. Ko sem na pošti v Kew oddal čestitko za
svetega očeta Janeza Pavla II. za njegov srebrni
jubilej, ki ste jo z umetniško roko oblikovala prav Vi,
mi je rekla poštna uslužbenka: »Mislim, da za to
pismo pa ni potrebna znamka!« Veliko umetniškega
ustvarjanja želim Vam in Johnu.

p. Ciril

Iz Basla v Švici - v Avstralijo

Spoštovani rojaki v Avstraliji,
na prvo adventno nedeljo sem v romarskem
centru Švice molila za Vašo skupnost, ki je tudi
dobila včeraj novo katedralo sv. Patricija v
Parramatti. Posebej sem vesela, da je tam kapela
blažene Mary MacKillop, junakinje v solidarnosti z
izseljenci, ki me je navdušila ob mojem obisku
»Down under».

Naš švicarski svetnik pa je mistik iz 15.stoletja
in velik mirovorec, saj je s postom 20 let in molitvijo
izmolil Švici modrost miru in sožitja jezikov in kultur.

Voščim Vam, da bi leto 2004 bilo dar miru in sprave
med vsemi Slovenci in posebej čestitam gospe
Ceferinovi, ki je poslala prve srednješolke na učenje
slovenskega jezika v Ljubljano!

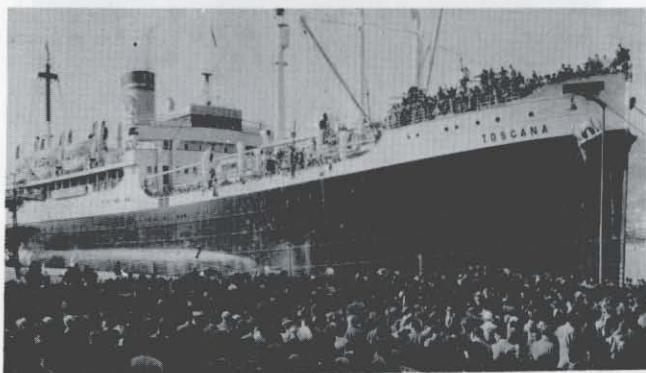
Patru Valerijanu poseben šišenski pozdrav in
dobrega zdravja v službi rojakov!

Srečno in blagoslov naj Vas spremlja!

Ljudmila Schmid

Zaplula je barčica moja - Toscana.

Zaplula je sredi morja!

Množica ljudi ob slovesu pred odhodom ladje Toscana, 30. aprila 1954. V tem letu je ta ladja štirikrat pripeljala veliko število mladih v Avstralijo. Toscana je bila prej plavajoča vojaška bolnišnica, ki so jo po vojni preuredili v prekoceansko potniško ladjo.
Fotografija je iz arhiva HASA (Historical Archive of Slovenians in Australia), Slovensko društvo Melbourne.
Fotografsal je Mario Magajna.

Pred 50 leti je ladja Toscana prispevala v Melbourne 9. februarja 1954.

Ali ne bi bilo pomembno, da si po 50 letih zopet stisnemo roko? In zapojemo: "Zaplula je barčica moja"? Po mojem spominu nas je bilo okrog 750. Vem, da se ne bodo vsi javili,... vem pa tudi, da se čez 50 let ne bo javil nihče! Zato, korajža velja! Javite se takratni potniki, njihovi družinski člani, priatelji in vsi tisti, ki ste pripravili v Avstralijo v letu 1954. Zlato srečanje bo v Verskem in kulturnem središču v Kew, v nedeljo, 22. februarja 2004, s sveto mašo ob 10. uri in programom v dvorani.

Lep pozdrav!

Lojze Jerič
49 The Boulevard,
Narre Warren South VIC 3805
mobitel: 0408 532 134
telefon: (03) 9704 1593

Vpisovanje za učenje slovenskega jezika v Melbournu 2004 VICTORIAN SCHOOL OF LANGUAGES

www.vsl.vic.edu.

Vpisovanje za pouk slovenskega jezika v Melbournu se bo začelo v soboto, 7. februarja 2004. Pouk se prične ob 9.00 in konča ob 12.20. Prijavnico lahko dobite v šoli to soboto od 8.30 do 12.30. Koledar šolskega leta je na spletni strani www.vsl.vic.edu.au.

Slovenščino poučujemo v Princes Secondary College, Arnold Street, North Carlton 3054.
Za nadaljnje podatke kličite v šolo na telefon: 03 9416 0641.

Vpišejo se lahko učenci od 5. letnika osnovne šole do 12. letnika VCE. Za vpis v 11. letnik VCE se zahteva zadostno znanje slovenščine ali najmanj dve leti pouka.

Vpisnina za učence do 10. letnika je \$47, za VCE kandidate \$59, za odrasle \$155.

V tečaj slovenskega jezika je vključen program o uporabi interneta v namene raziskovanja in učenja ter spletnega mesta www.thezaurus.com kot kulturnega in jezikoslovnega arhiva.

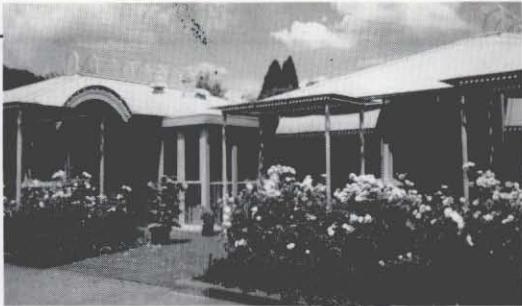
Našli boste informacije o študiju slovenščine v Avstraliji, na Ljubljanski univerzi, univerzi na Primorskem in po svetu.

Če se želite pogovoriti o učenju slovenskega jezika, kličite na telefon: 03 9544 0595 po sedmi uri zvečer. Pokličite nas. Radi se pogovorimo z vami, če imate kakšno vprašanje o šolanju vaših otrok. Predvsem vam bomo povedali, kako vam bo koristila slovenščina. Prav je, da veste, da bo študij slovenskega jezika dodal pet točk k ostalim VCE točkam, kar je velikega pomena, ko gre za vpis na univerzo.

Sandi Ceferin, Inštitut za slovenski jezik Viktorije www.thezaurus.com.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domača hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka ob cerkvi v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej pokličete upravnico gospo Sandro Krnel po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje čase med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prostoto mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogom
»THE VOICE OF SLOVENIA«
 PO BOX 191, SYLVANIA NSW 2224
 Telefon: 02 9522 9911 Fax: 02 9522 9922
 Domača stran na internetu:
STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnika

Simon Kovačič in James Rizzo

**Tiskarna za
 brošure, knjige in barvna dela**

164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056
 Telephone: 03 9387 8488 Fax: 03 9380 2141

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

Odpravnik poslov: Bojan Bertoncelj

Tretji sekretar: Andrej G. Rode

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 17.00

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00

Embassy of Republic of Slovenia

PO BOX 284, Civic Square
 CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889

PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027 Fax: 04 567 0024

PO BOX 30247, LOWER HUT NZ

BICHENO HIDEAWAY

Romantične hišice ob oceanu
Danijela Hliš in mama Marija
Vas vabita na nepozabni
odih na Tasmanijo.

www.bichenohideaway.com
179 Harvey's Farm Road
BICHENO TAS 7215

Tel. 03 6375 1312; fax.: 03 6375 1700

GOJAKS MEATS

small & goods

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočam!

220 Burwood Rd., Burwood NSW, 2134
 (02) 9747 4028

MIDITEK MUSIC PRODUCTION, RECORDING & TUITION.

LENTI LENKO. BA(mus), AAGM, LAGM (TD), OAM.
TEACHER OF PIANO, ORGAN, KEYBOARD AND THEORY.
PROVIDING PROFESSIONAL FRIENDLY SERVICE & TUITION
WITH VERY REASONABLE RATES!
52 GLADESWOOD DRIVE,
MULGRAVE, VICTORIA, 3170.
PHONE / FAX - (03) 9701-0159.
MOBILE - 0438-256-257.
WWW- www.miditek.com.au
EMAIL- administration@miditek.com.au

Are your dentures more comfortable in a
glass...? If so, for a free consultation
contact:

STAN KRNEL
dental technician
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Rd. Vermont
 9873 0888

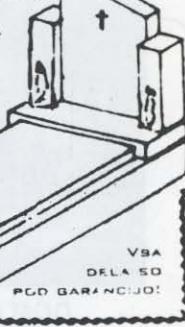
MELBOURNŠKIM SLOVENCEM SE PRIPOROČA
KAŠNOŠEŠKA PROJEKTJE

LUCIANO VERGA & SONS

ALDO AND JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCCELL STREET
CAMBELLFIELD VIC. 3061

TEL:
9359 1179
A.H.
9470 4045

Predaja in nakup hiš

WALTER DODICH 0413 262 655
IRENE DODICH 0411 649 106

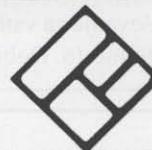
AGENTA ZA PRODAJO NEPREMIČNIN

HOCKING STUART (Camberwell Office)

Address: 693 Burke Road, Camberwell, VIC 3124

Phone: 9882 4700 Fax: 9882 4766

e-mail: camberwell@hockingstuart.com.au

TOBIN BROTHERS A BETTER WAY

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

Head Office

NORTH MELBOURNE, 189 Boundary Road, 3028 3999

BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK	9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM	5940 1277
CRANBOURNE	5996 7211	RINGWOOD	9870 8011
DONCASTER	9840 1155	St. ALBANS	9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE	9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRINNE	9748 7900
FRANKSTON	9775 5022		
GLENROY	9306 7211	Frances Tobin & Associates	
MAIVERN	9576 0433	FAST BURWOOD	9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON	9596 8144

Member AFDA

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, za prvo brezplačno posvetovanje
z zaupanje pokličite:

STANKO KRNEL
zobni tehnik
specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze

Suite 7/14 Market St. Box Hill
 9898 6293

IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

UČIMO SE SLOVENSKO – Draga Gelt, Magda Piškotek, Marija Penca -*LET'S LEARN SLOVENIAN I, II, III (\$15 - za posamezni del).* ZNAS SLOVENSKO – DO YOU KNOW SLOVENIAN – Tečaj slovenskega jezika za odrasle – Slovenian language course for adults IN OSNOVNA SLOVNIČNA PRAVILA IN VAJE – Draga Gelt, \$20. SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL - UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA - Milena Gobetz in Breda Lončar, I. del \$15, II. del \$30.

SLOVENIAN LANGUAGE IN AUSTRALIA-25 years of Slovenian language in VIC - Saša Ceferin, \$25. VENETI – FIRST BUILDERS OF EUROPEAN COMMUNITY – slovenski in angleški prevod, trde platnice – 534 strani, 150 ilustracij, \$45. SLOVENCI, KDO SMO – Ivan Tomažič, \$30.

ETRUŠČANI IN VENETI – drugi venetski zbornik – Ivan Tomažič, \$25.

SLOVENSKE KORENINE - Ivan Tomažič \$10-mehke platnice; \$15-trde platnice

ZBORNIK PRVE MEDNARODNE KONFERENCE - Veneti v etnogenezi srednjeevropskega prebivalstva - PROCEEDINGS OF THE FIRST INTERNATIONAL TOPICAL CONFERENCE - \$32.

TRETJI VENETSKI ZBORNIK – V Evropi 2000 – Ivan Tomažič, \$25.

RAZSTAVA VENETI NA SLOVENSKEM – Ptuj 2001, 46 strani, v slovenščini z angleškim prevodom, \$8.

100 RECEPTOV SESTRE NIKOLINE 1.,2.,3.,4.,5.,6. knjiga, \$15.

POTOK TREH IZVIROV – črtice, pesmi in aforizmi – Ivan Lapuh, \$15.

LUČ V ŽIVLJENJE – molitvenik z velikimi črkami, \$20.

BOŽIČNE PESMI V PROZI - Roberto Innocent, \$35.

TRIDESET DNI MED SLOVENCI V MELBOURNU – Dr. Vladimir Vulikič, \$25.

PAX ET BONUM – MIR IN DOBRO – Draga Gelt, Veronika Ferfolja, \$30.

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE – trde platnice \$45, mehke platnice \$30.

THE SNOWY MOUNTAINS - Ivan Kobal, \$30, trde platnice.

PIPA, KLOBUK IN DOBER NOS – Leopold Suhodolčan, \$1.

PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI, \$20, na razpolago samo še 1 knjiga.

SLOVENSKE LJUDSKE PRIPOVEDKE – SLOVENE LEGENDS – Dušica Kunaver, \$30.

MODERNI ANGLEŠKO SLOVENSKI SLOVAR, \$80.

SLOVENSKI ANGLEŠKI SLOVAR, \$30

ANGLEŠKI SLOVENSKI SLOVAR, \$30

PREMIKI – Janez Janša, \$35.

USTAVA REPUBLIKE SLOVENIJE, \$10.

POBEGLI ROBOT – Vida Pečjak, \$3.

PRATIKA CELJE 2002, \$5.

CELOVŠKE, CELJSKE IN GORIŠKE

MOHORJEVE KNJIGE, \$90.

MARIJANSKI KOLEDAR 2004, \$10.

NOVE ZGOŠČENKE (CD) CENA \$22

MARIBORSKI OKTET - Jubilejni koncert

KOMORNÍ ZBOR AVE - Eno Dete je rojeno

ANTON MARTIN SLOMŠEK - Drobtinice

SESTRE KLARISE - Marija, Mati moja

FRANC JAVORNIK - Portret prvaka ljubljanske opere

KVINTET SONČEK - Večerni zvon

BRATJE PIRNAT

Misli thoughts - Božje in človeške Misli thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljen (Established) leta 1952 | Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | Urednik in upravnik (Editor and Manager): p. Ciril A. Božič, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | Ureja (Production Editor) in računalniški prelom: Marija Anžič | Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@infochange.net.au | Naročnina za leto 2004 je 30 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 70 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | Poverjeništvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew Vic 3101 | Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.

ISSN 1443-8364

Misli na internetu: |Vnos: Draga Gelt | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam klikni na MISLI.

DONVALE TRAVEL SLOVENIA TRAVEL

1952 - 2003

THE GREGORICH FAMILY IS CELEBRATING 51 YEARS IN TRAVEL.

For all your travel requirements: Hotels; Car Hire or Leasing;
Cruises; Air travel; Group bookings worldwide; Travel Insurance.

Licence No. 30218

Please contact us for dates and economical rates. Make an early reservation to avoid disappointment.

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 2003

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta....

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
Slovenija Travel/Donvale Travel
1042-1044 Doncaster Road
EAST DONCASTER VIC 3109
Telefon: 03 9842 5666